AYLIK MİZAH DERGİSİ • YIL : 9

KARİKATÜR

SAYI : 99 • HAZİRAN / 2001

ÖLÜMÜNÜN 1. YILINDA SAYGIN BİR KARİKATÜRCÜ FERRUH DOĞAN

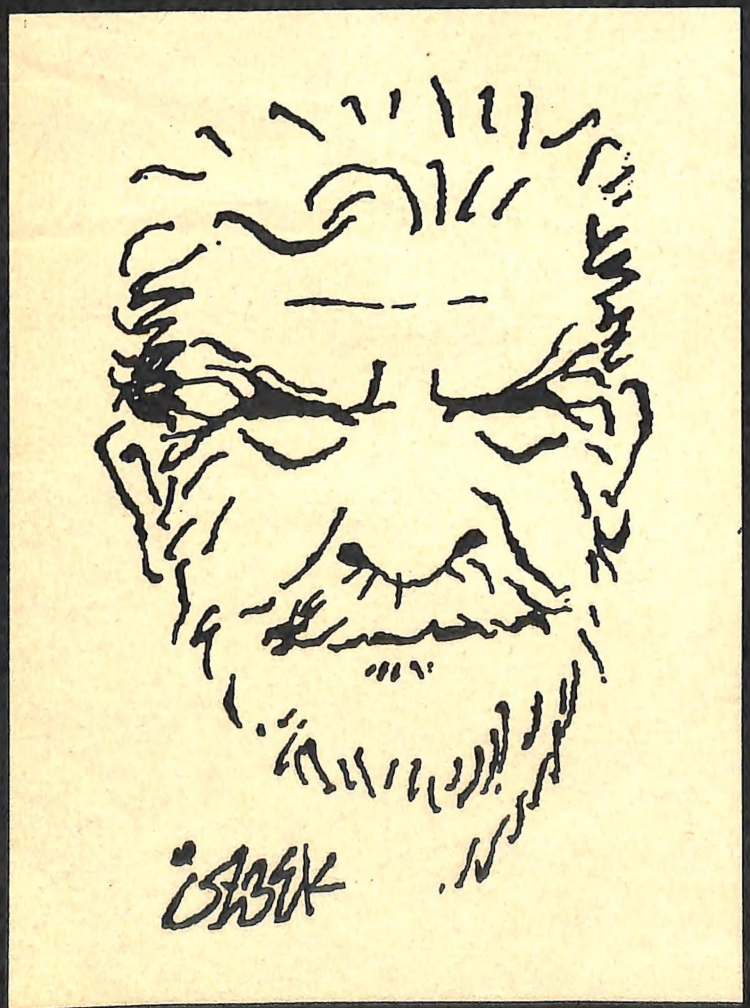

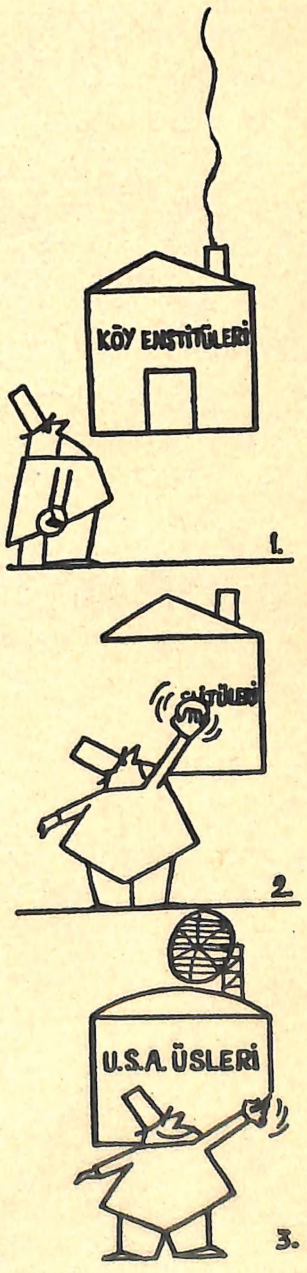

CEM KENAN ÖNGÜ

SAHİBİ VE YAYIN YÖNETMENİ
KARİKATÜRCÜLER DERNEĞİ
ANKARA TEMSİLCİLİĞİ ADINA
METİN PEKER

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ
MURAT ÖZMENEK

YAYIN KURULU
ALİ FUAT SÜER
BÜLENT OKUTAN
CUMHUR GAZİOĞLU
HİCABİ DEMİRCİ
OKTAY BİNGÖL
ORHAN TÜLEYLİOĞLU
MURAT SAYIN

KATKIDA BULUNANLAR
ALİ ULVİ ERSOY
ALİ ŞUR
ALİ HERKÜL ÇELİKKOL
ALİ ŞÜKRÜ FİDAN
AHMET ERKANLI
AKIN ÖNDER
BAYRAM ALİ KARA
BURHANETTİN ARDAGİL
BURHAN ÖZOYAL
CEM KENAN ÖNGÜ
CEMAL ARIĞ
CEZMİ ERMİŞ
CİHAN DEMİRCİ
ERAY ÖZBEK
ERGÜL AKTAŞ
EROL ÖZDEMİR
FETHİ DEVELİOĞLU
HÜSEYİN ATABAŞ
HÜSEYİN TANYERİ
HASAN UYSAL
GÜNGÖR KABAKÇIOĞLU
İSMET LOKMAN
KADİR DOĞRUER
KÜRŞAT KOÇAK
MEHMET TEVLİM
MEHMET SELÇUK
MUHİTTİN KÖROĞLU
MURTAZA ALBAYRAK
MUSTAFA BİLGİN
MUSTAFA YILDIZ
NECATİ ABACI
NİYAZİ YOLTAŞ
NURİ BİLGİN
OĞUZ GÜREL
ORHAN ENEZ
ÖZGÜR ARHAVİLİ
RAŞİT YAKALI
TAYFUN AKGÜL
TONGUÇ YAŞAR
SEÇKİN TEMUR
SEMA ÜNDEĞER
SEMİH POROY
SERDAR ÇAKIRER
ÜMİT ÖĞMEN
YENER ÇAKMAK

DİZGİ: DAMAR LTD. ŞTİ. • ANKARA
Özveren Sok. 3/8 Demirtepe Tel: 0.312. 232 01 11

BASKI: KUBAN MATBAACILIK YAYINCILIK • ANKARA
Matbaacılar Sitesi 558. Sok. No:20 Tel: 0.312. 395 20 70

İRTİBAT VE YAZIŞMA ADRESİ:
Konur Sok. 31/10 Kızılay-ANKARA Tel-Faks: 0.312. 417 37 28

POSTA ÇEK NO: 104902 METİN PEKER
Altı Ay: 18.000.000 TL - Bir Yıllık: 36.000.000 TL.
Altı Ay: 24.000.000 TL. Bir Yıllık: 48.000.000 (Resmi Dairelere)

KAPAK KARİKATÜRÜ: FERRUH DOĞAN

Karikatür Dergisi'ndeki eserler yazılı izin alınmadan kesinlikle yayımlanamaz.

• KARİKATÜR SANATIMIZIN ÇOK DEĞERLİ USTALARINDAN ADAM GİBİ ADAM, İNSAN GİBİ İNSAN, ABİ GİBİ ABİ, KARİKATÜRCÜ GİBİ KARİKATÜRCÜ; SEVGİLİ FERRUH DOĞAN'I 1. ÖLÜM YILDÖNÜMÜNDE SAYGIYLA ANIYOR VE ÖZLÜYORUZ.

• KARİKATÜRİST ARKADAŞLARIMIZ AŞKIN AYRANCIOĞLU, SEYİT SAATÇİ SİNOP BOYABAT İLÇESİNDEKİ AÇTIKLARI KARİKATÜR SERGİSİNDEKİ KARİKATÜRLER GÜVENLİK GÜÇLERİ TARAFINDAN TOPLANMIŞ VE ARKADAŞLARIMIZ 1 GÜN GÖZALTINDA ALIKONULMUŞLARDIR. AVRUPA BİRLİĞİ YOLUNDAKİ TÜRKİYE'DE KARİKATÜR SANATINDA SUÇ ARAMAYI KARİKATÜR DERGİSİ OLARAK KINIYORUZ.

ORHAN ENEZ

MAKSAT MUHABBET

hASAN uYSAL

İyi İnsan

Bir arkadaşım aradı, 7. sınıfa giden kızının katılacağı panel için. Konusu insan, yani "iyi insan". Başıma gelecekleri bilmiyordum, "Gelsin bana, hallederiz" dediğimde...

Böylesine zorlanmamıştım şimdiye dek. "İyi insan" 14 yaşındaki kıza nasıl anlatılır? "Yalan söylemez" desem yanlış. Kan dökülmesin, ortalık karışmasın diye söylenen yalanı nasıl yabana atarım? "Çalmaz, başkasının malına göz koymaz" desem, yine yanlış. Kim istemez, milletin kanını emen bir sülüğün malını gasbedip yoksullara dağıtmayı? "Başkalarına yardım eder" desem havada kalacak.

İyi de, ben ne anlatacağım? "Başkası için kötü düşünmez" desem külliyen yanlış olur. Örneğin malum siyasetçiler hakkında kaç kişi iyi düşünüyor? "Devlete, yasalara bağlıdır" söyleminden ise hemen caydım. Öyle ya, bu çarpık sisteme bağlı olmak, iyilik ölçüsü olabilir mi? "Devlete, vatana, topluma, ailesine yararlı insan" desem... Iıh! Son derece subjektif bir söz. Üstelik devlete hakim olan hastalıklı kafaya göre çoğumuz vatan haini değil miyiz?

Onca beyin cimnastiğinin ardından kaçamak yanıtı buldum:

"Zaaflarımın esiri olmayan insan, iyi insandır!"

Ne anladı bilmem, ama ben de bu zor sorudan kurtardım. Yine de verdiğim yanıt içime sinmedi. Ne demek zaafının esiri olmayan insan? Usuma, 70 yaşında cinsel yaşamı sona eren Sokrat'ın sözü geldi:

"Artık özgürüm!"

İnsanın, özellikle erkeğin başat zaafı cinsellik için, bundan daha kısa ve özlü cümle kurulabilir mi? Zaaf bir tek cinsellikle kalsa iyi. Maşallah zaaflarımızdan geçilmiyor. Bu bazen para, bazen iktidar, kimi zaman yeme-içme olabiliyor.

Hay allah, çocuğa yanlış bilgi verdiğime eminim. Zaafların esiri olmayan insan, iyi değil, ancak özgür sayılabilir. Peki ama iyi insan kim? "İnsanlığa yararlı olanlar" desem çok genel olur. Başkasına zarar vermez desem, son derece yetersiz bir özellik. Sonunda iyi insan tanımının, kişiye, topluma ve zamana göre değiştiğine karar verip, daha fazla düşünmekten kurtuldum.

***

Beğenilmeye, övülmeye düşkünlük de zaaflarımız arasında... Zaten bu gereksinimimiz karşılanmazsa, kendi kendimizi övmüyor muyuz? Kötülenmekten vazgeçtim eleştirilmekten bile korkuyorz öte yandan. Bize, zaaflarımızı iyi bilip, olabildiğince bundan uzak durmak düşüyor.

Nitekim, günlük bir gazetede yazarken az da olsa okurlardan mektup alıyorduk. Bu zaafımı terbiye etmek için mi, yoksa başka nedenle mi her neyse, eleştiren, kızgın okur mektuplarını yayına vererek diğer okurlarla paylaşmayı; methedenleri ise kendime saklamayı tercih ediyordum. Bu bana daha doğru geliyor. Yaşamımızı, hakkımızda söylenecek sözler, yargılar üzerine kurmamamız gerekiyor ama eleştirileri dikkate almak da gerek... Gazeteci için bu çok daha önemli. Çünkü yazı yayınlandıktan sonra, bizden çıkıp kuyanların malı oluyor. Okur, beğenir ya da beğenmez, bundan yararlanır ya da kaldırıp atar. Tabii ki beğenilsin diye yazıyoruz. Ancak beğenmez ve bu konuda eleştirisini yaparsa, bu önemlidir yazar için. Onun için "eleştirilerin yayınlanması gerekir" diye düşünüyorum. Ve ben bunu yaptım.

Ancak, bunu yaşama geçirmek, söylemek kadar kolay olmuyor. Eleştirileri elimle yayına veren ben, yayınlanınca burulan, daralan yine ben olmuştum! Örneğin o günlerde iki hafta içinde rastlantı eseri yazılarımızı eleştiren okur mektupları üst üste yayımlanmasın mı? Kabul gününe döndük, iyi mi?

Ardından beklenmeyen bir sonuç çıktı; bu kez çok sayıda okurdan, eleştirileri eleştiren yazılar gelmeye başlamasın mı? Tabii ki sevindim, ama tahmin etmediğim ve nasıl davranmamın doğru olduğunu bilemediğim bir durum çıktı ortaya. Eleştirilerin altından kalkmak için eleştirileri eleştiren mektupları da verse miydim okur köşesine?

Aslında daha önce köşe yazılarını sevmediğimi ve pek okumadığımı söylemiştim. Bu yüzden köşe yazmamayı sık sık düşünürüm doğrusu. Ben köşe yazarı değil gazeteciyim. Köşe yazısı ancak hobi olabilir. Üstelik 20 yıldır haberler için almadığınız eleştirileri köşe yazıları için almak insanı bunaltıyor. Duygusal yazı yazıyorsun "Bunlar gazetecilik yazıları değil" eleştirileri geliyor. Vazgeçip kayda değer anılara giriyorsunuz. Kimi okurlar "eski yazıların iyiydi" derken, kimileri "yaşam öykülerini okumak zorunda mıyız?" diyor. "Bunu senden beklemezdim" ya da "bu yazı belki hafta sonu yazısı olabilir" diyenlerin varlığı sıkıntılarımı artırıyor. Ne yapmalı?

Alışılagelmiş biçimde yazmak da istemiyorum. Güncel olaylar için yorum yapmaktan, ahkâm kesmekten nefret ediyorum. Haberleri yorumlamanın okuru aptal yerine koymak olduğunu düşünüyorum çünkü. Yazıdan amacım yararlı ve eğlenceli olması, sonra rahat okunması. Dimyat'a pirince giderken eldeki bulgurdan olmak, kaş yaparken göz çıkarmak da cabası.

Hani adamcağız Ramazan ayında havaya girip, bir tarikata kapılanmaya soyunmuş. Tarikat başı "olmaz" demiş. "Önce nefsini sınamalısın. Bunu başarırsan belki... Onun için ilk olarak karına üç hafta yanaşmayacaksın."

Tarikata girmeyi kafasına koyan adamcağız üç hafta sonra alı al moru mor çıkagelmiş. "Ne oldu?" demiş tarikat başı. "Daha ne olsun" demiş adam. "İlk hafta rahat geçti. İkinci haftayı zor tamamladım. Üçüncü haftanın son günü karımla alışveriş için Migros'a gittik. Ekmek almak için üst rafa uzanmasın mı? O bacakları, kalçaları görünce gözüm döndü. Hele meyve almak için eğildiğinde, ne yalan söyleyeyim tutamadım kendimi."

"Höst" diye parlamış tarikat başı. "Bu durumda sen tarikata marikata giremezsin!"

Başını iki yana sallamış adamcağız. "Sıçayım ulan senin tarikatına," demiş, "sizin yüzünüzden Migros'a da giremiyoruz artık."

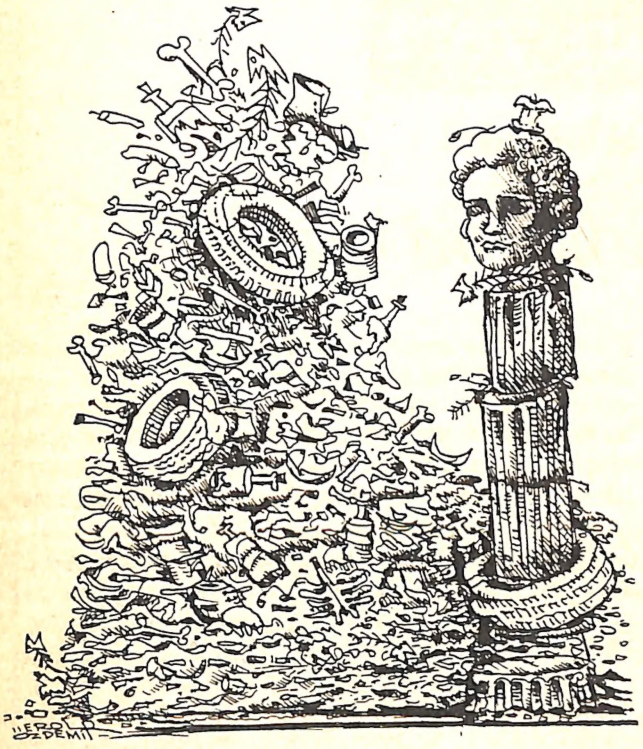

EROL ÖZDEMİR

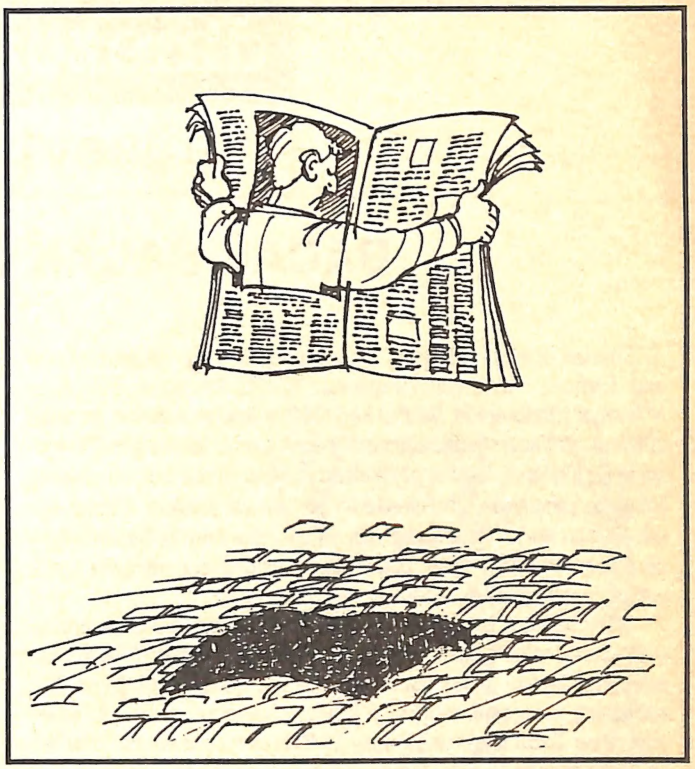

CEZMİ ERMİŞ

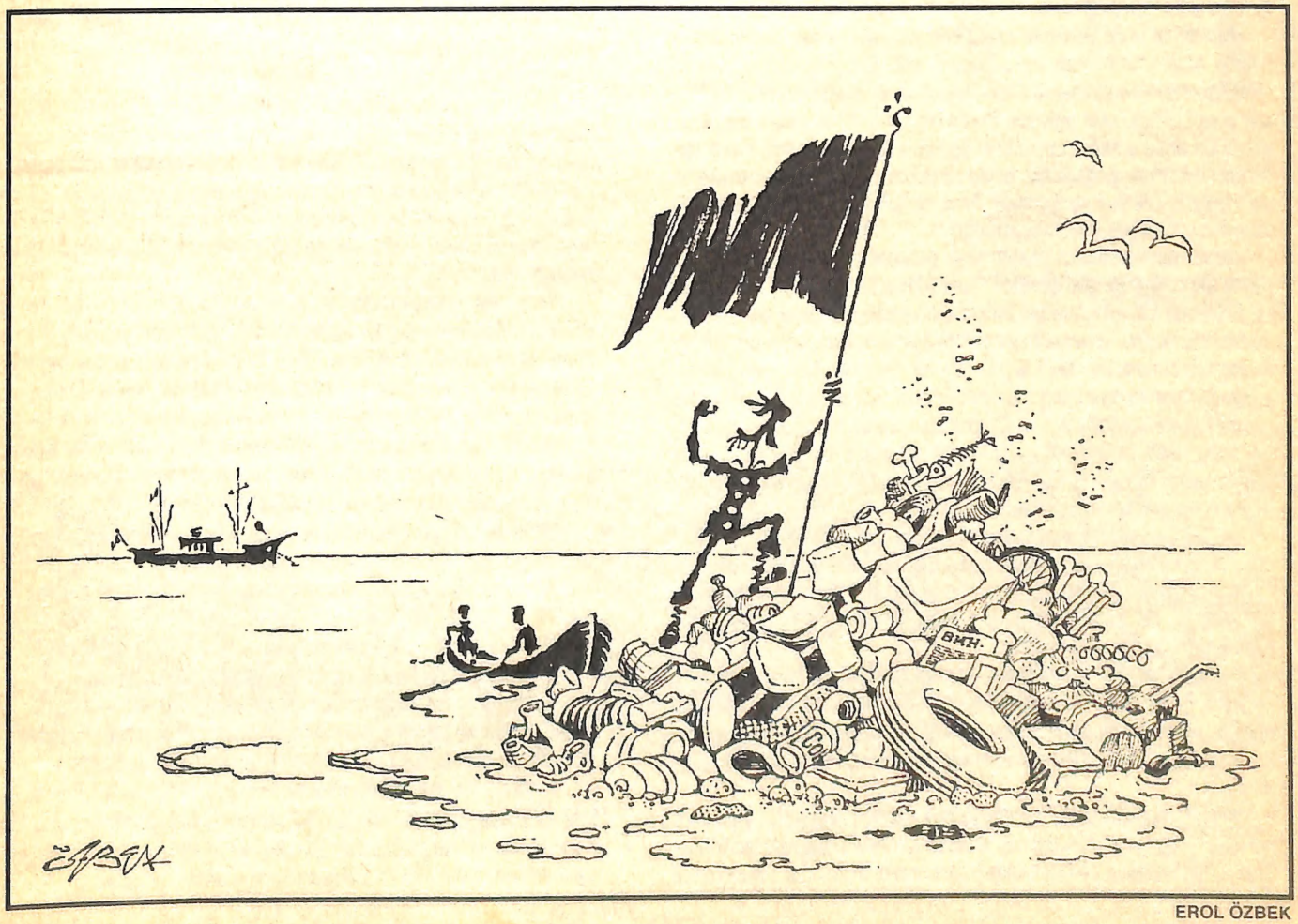

EROL ÖZBEK

CUMHUR GAZİOĞLU

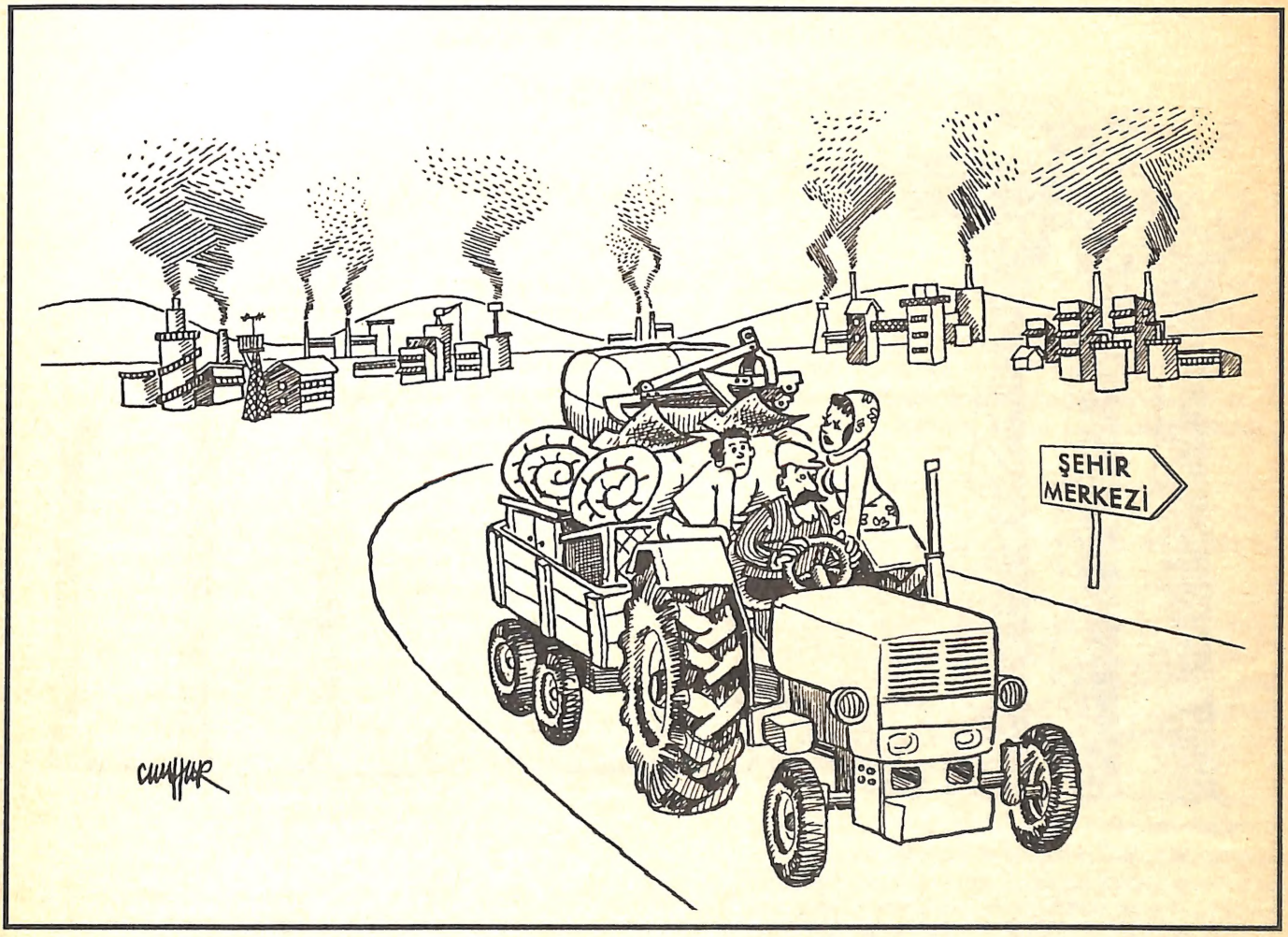

RUHİ TEK — TREN PENCERESİNDEN

VATANI EN ÇOK SEVENLER

Adam pencere kenarındaydı. Yanındakilere döndü.

— Bu vatanı en çok kim seviyor?

deyiverdi. Herkes durup dururken böyle bir sorunun sorulmasını anlayamadı. Gençlerden biri adama:

— Kim?

Adam böyle bir soruyu bekliyormuş gibi hemen yanıtladı:

— Hazineden en çok aylık alan bürokratlar. Diğer bürokratlardan farklı para aldıkları için vatanı en çok onlar sever. Kendileri için özel kanunlar çıkarılarak maaşlarına şu veya bu nedenle zamlar yapılır. Hepsi lojmandan yararlanır. Özel yerlerinde de sudan ucuz yer içer ve eğlenirler. Eleştirilmezler. Ne olursa olsun yen içinde kalır. Vatanı en çok onlar sever.

Tren tıkır tıkır ilerliyordu.

Tren İzmit'e geldi, Adapazarı'na daha çok vardı.

TÜRKİYE NASIL DÜZELİR

Tesbih satıcısı trene atladı. Soluklandı. Sonra tesbihlerini pazarlamaya çalıştı. Vagondakilerin bir kısmı bu satıcıya yüz vermedi. Bir kısmı tespihleri elledi, fiyadını sordu.

— Ya sabır ile bu memleket düzelmez, dedi bir yolcu.

Tesbih satıcısı itiraz etti:

— Düzelir, düzelir. Her şeyi bir hizaya getirmek lazım.

— Ne gibi?

— Namusluları hemen sallandıracaksın. Bu bir. Ataların söylediği gibi "devletin malı deniz, yemeyen domuz" sözünü bütün resmi dairelere asacaksın. Bu iki. Görevini doğru dürüst yapan bütün memurları, işçileri işten atacaksın. Bu üç. Silah taşımayanı, cep telefonu ile her yerde konuşmayanı, arabasıyla birkaç vatandaşı ezmeyeni, birkaç kişiyi öldürmeyeni öldürteceksin. Bu dört.

Tren ani fren yaptı. Raylar üzerinde bir öküzün olduğu anlaşıldı.

dinozorun yeri

hüseyin atabaş

BACAK BACAK ÜSTÜNE BİR YAZI!

Aradan epey zaman geçti ama, bu önemli olayı yazmazsam olmaz. Efendim, Mayıs ayının başlarında *KANAL 7*'de yayımlanan *İskele Sancak* izlencesinde, islamcı kadınlarla erkekler arasında yaşanan tartışma, sonradan geldi kadınların "bacak bacak üstüne atma" noktasında düğümlendi. islamcı gazetelerin yazarları haftalarca bu düğümü çözmeye çalıştıysalar da, olumlu bir sonuca varamadılar. Çünkü, bacak konusu Kur'an'da olmadığı gibi, Peygamber Aleyhis Selam'ın zevcelerinden herhangi birinin bacak bacak üstüne atıp atmadığı konusunda da veri yoktu ellerinde!

Olay, tam bir "iskele sancak" havasında geçen izlenceye konuşmacı olarak katılan, "islamcı feminist" kadın *Dr. Hidayet Tuksal*'ın bacak bacak üstüne atarak oturması nedeniyle patlak verdi. *Sayın Tuksal* kusura bakmasın, tartışmayı izlerken benim de dikkatimi celbetmişti: Başı örtülü ama çenesi açık, etekleri mesli ayaklarının bileklerine kadar inen bir hanımın bacak bacak üstüne atması gerçekten hoş bir "manzara" vermiyordu!..

İsterseniz önce, kadınlar erkeklerin yanında neden bacak bacak üstüne atamaz/atmamalı konusundaki sakıncayı söyleyelim. Çünkü efendim, erkeklerin yanında bacak bacak üstüne atan kadının bir "bacak arası" olduğu akla gelebilir. Bu da hiç olmayacak yerde, hiç olmayacak bir anda erkeğin abdestinin bozulmasına yolaçabilir. Gerçi tartışmacı erkeklerin çoğunluğu, böyle bir durumda, abdestleri bozulacak çağı geçmiş izlenimi veriyorlardı. Ama demek ki, hâlâ bir yerlerindeki damarın oynadığını duyumsuyorlardı!

Şimdi gelelim İslamcı gazete köşe yazarlarının konuyla ilgili hiç de hafife alınmayacak görüşlerine. "Yeni Mesaj"dan *Müslim Karabacak* buyuruyorlar ki: "Programdan bu yana ne yaptıysam sinir sistemlerimi teskin edemedim. Vehametin bu noktaya bir gün varacağını bir çok kere yazmış olmam bile beni teskin etmedi. Ben her ikisine de isimleri yüzünden hanım diye hitap ediyorum. Başörtüsü altında meğer ne hayasızlıklar saklı olabiliyor. (...) O programı izledikten sonra, o ana kadar izlemekten tiksindiğim magazin ve paparazzi programlarını artık izleme kararı aldım. Hiç olsun o kepazeliklere konu olan bayanlar modern Müslüman kadın iddiasında değiller."

Bu birkaç satır içindeki; "sinir sistemleri" gibi, "hiç olsun" gibi pek çok ifade bozukluğunu bir yana bırakacak olursak, ben de *Sayın Karabacak*'la aynı görüşleri paylaşıyorum: Bir metre bez hiçbir "hayasızlığı" örtmez. Bu yıllardır söyleniyor ama, kimileri demek ki yeni yeni gafletlerinin ayrımına varıyor!

Karabacak, sözlerini inci gibi dizmeyi sürdürüyor: "Bizim feministin, babası yaşındaki Süleyman Uludağ'ın yanında ayak ayak üstüne atışı ve o esnada kaval ve şişhane çelişkisi bazı uzuvlarının yanlışlıkla kapandığının anlaşılması, paparazzi malzemesi bayanlar için sıradan şeyler."

Aslında böylesine ciddi sorunlarımız varken; enflasyon gibi, ekonomik kriz gibi, açlık grevleri gibi sıradan şeylerle uğraşmak abesle iştigaldir. Şu kadınları eve bir kapatıp üstlerine otursak, tüm sorunlarımız kökünden çözüme ulaşacak, hem de kendiliğinden!.. "Akit" gazetesinden *Ali Eren* beyefendi de görüşlerini şöyle dile getiriyorlar: "O kadar ayet ve hadisin okunduğu programı, ayak ayak üstünde bitiren tek şahıs Hidayet Hanım oldu. (...) Bu zamanın vaziyetini bile bile, göre göre kadınların zaruretler dışında sokağa çıkmalarını hala savunanlar için benim zihnimde iki ihtimal vardır: a) Akıllarında bir noksanlık vardır. b) Art niyetlidirler."

Aman efendim, herkes bunu bilir; "kadınların saçı uzun aklı kısadır" ve her zaman "art niyetlidirler". Çenenizi / kaleminizi yormanıza hiç gerek yoktu, ama siz "çıplak uyarıcı"lık görevinizi yerine getirdiniz. Allah sizden razı olsun Ali Efendi!..

Kanal 7'deki 'teşrih'in tamamını değil ama, (zannımca) en manidar kısmını seyredebilen(!), tersi "Zaman", düzü "namaZ" olan gazeteden *Ahmet Turan Alkan;* "Müslüman kimliklerini ön plana çıkaran hanımlar müthiş baskı altındalar. Varlıklarını ortaya koymak ve manidar kılmak için harekete geçtiklerinde, kendileriyle aynı zihni ve iktisadi şartlara sahip bir erkeğe nisbetle yola iki fersah geriden başlamak zorunda kalıyorlar." diyebilme cesaretini gösteriyor.

"Milli Gazete"den *Süleyman Arif Emre* hazretleri, bu konularda; " 'Cemati Kübra' (halka açık) ile sağlıklı bir sonuca ulaşılamaz, bu ilmi ve tarihi bir iştir." şerhinde bulunuyorlar. Doğru söylüyor hazret, kadının bacak bacak üstüne atıp atmayacağı konusu, günümüzün çözümlenememiş en önemli ilmi sorunudur! Belki kanserin umarı bulunacak, ama kadının bacak bacak üstüne atma sorunu hâlâ çözümsüzlüğünü koruyor olabilecek!..

Yine "Akit" gazetesinden bir hanımefendi, *Canan Ceylan* da, bu vesileyle islamiyetin çağdaşlığı hakkındaki görüşlerini yeniden dile getirme fırsatı buluyor ve diyor ki: "Evet İslam insanlara kadın-erkek, işçi-işveren herkese haklarını veriyor ama maalesef ona tabi olduğunu iddia eden bazı kişiler vermiyor." Ah benim güzel bacım, dedik ya; sorun kadının bacak bacak üstüne atmasında değil, İslama tabi olduğunu iddia eden bazı erkeklerin, kadın karşısında abdestlerini tutup tuamama konusunda gösterdikleri basiretsizliktedir!..

Bizim Temel'i görücü usülü ile yaşlıca bir hanımla evlendirmişler. Gerdek gecesinin sabahı, usulden olduğu üzere kadın:

— Hısım akrabadan, konu komşudan kime görüneyim, kime görünmeyeyim? diye sormuş.

Temel en pratik, en kestirme yanıtı verip sıyrılmış işin içinden:

— Bana görünme de kime görünürsen görün!

Yoksa bu bir Nasreddin Hoca fıkrası mıydı? Ne farkeder ki; ha Hoca Nasreddin, ha Temel Reis. Aralarındaki ayrım; birinin Karadeniz'i görmüş ötekinin Akşehir Gölü ile idare etmiş olması kadardır.

Ezcümle, ne diyordu *Karabacak* Beyfendi; "Hiç olsun o kepazeliklere konu olan bayanlar modern Müslüman kadın iddiasında değiller." Yani müslüman değiller, o zaman bakmak mübahtır. Daha pratik, daha kestirme, daha ilmi bir sonuca ulaşan varsa beri gelsin!..

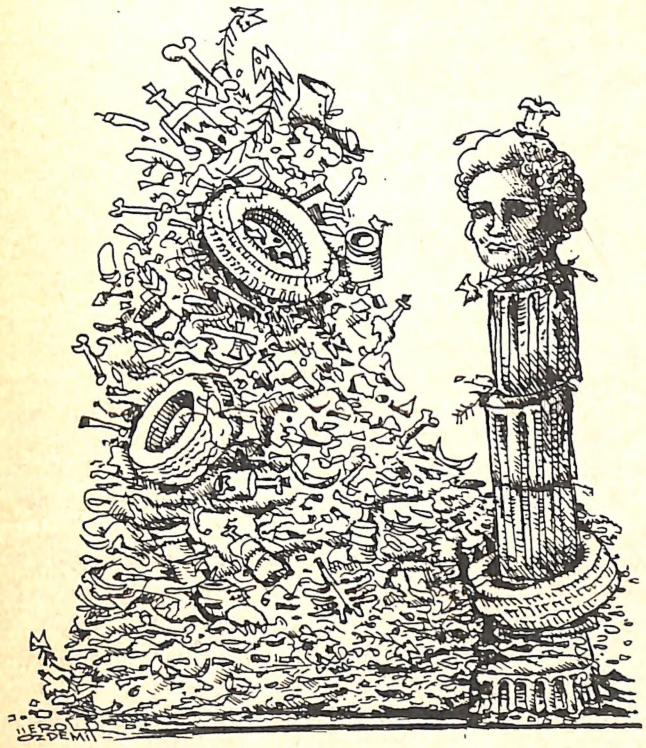

EROL ÖZDEMİR

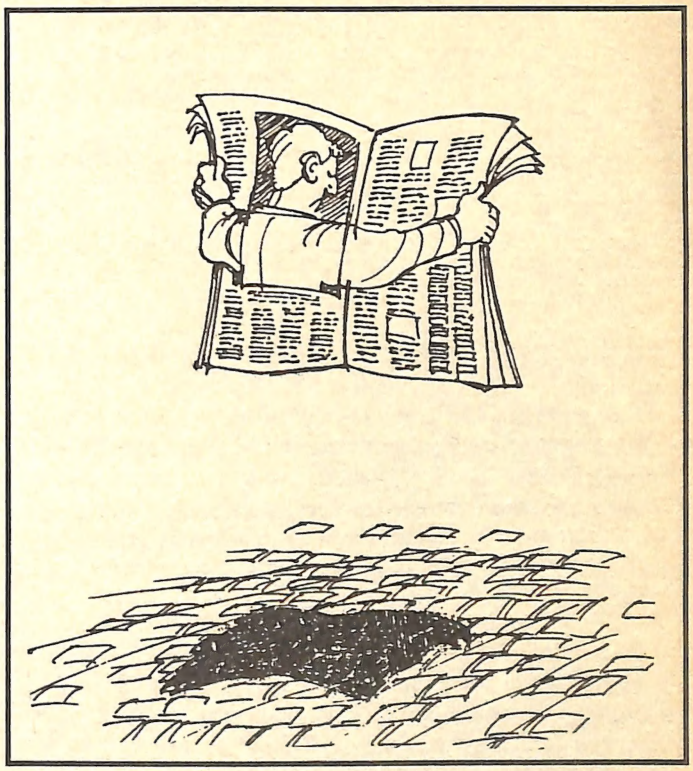

CEZMİ ERMİŞ

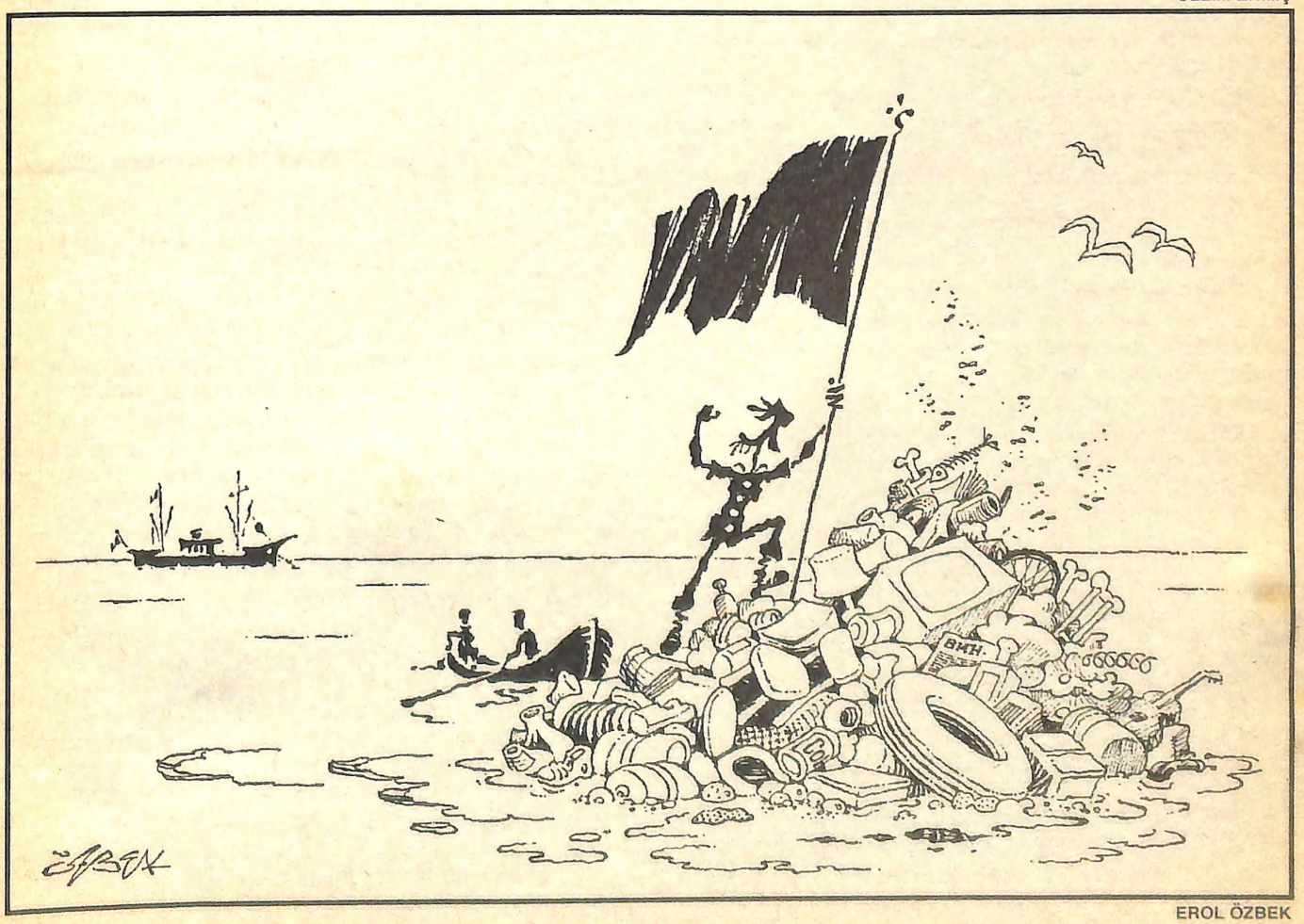

EROL ÖZBEK

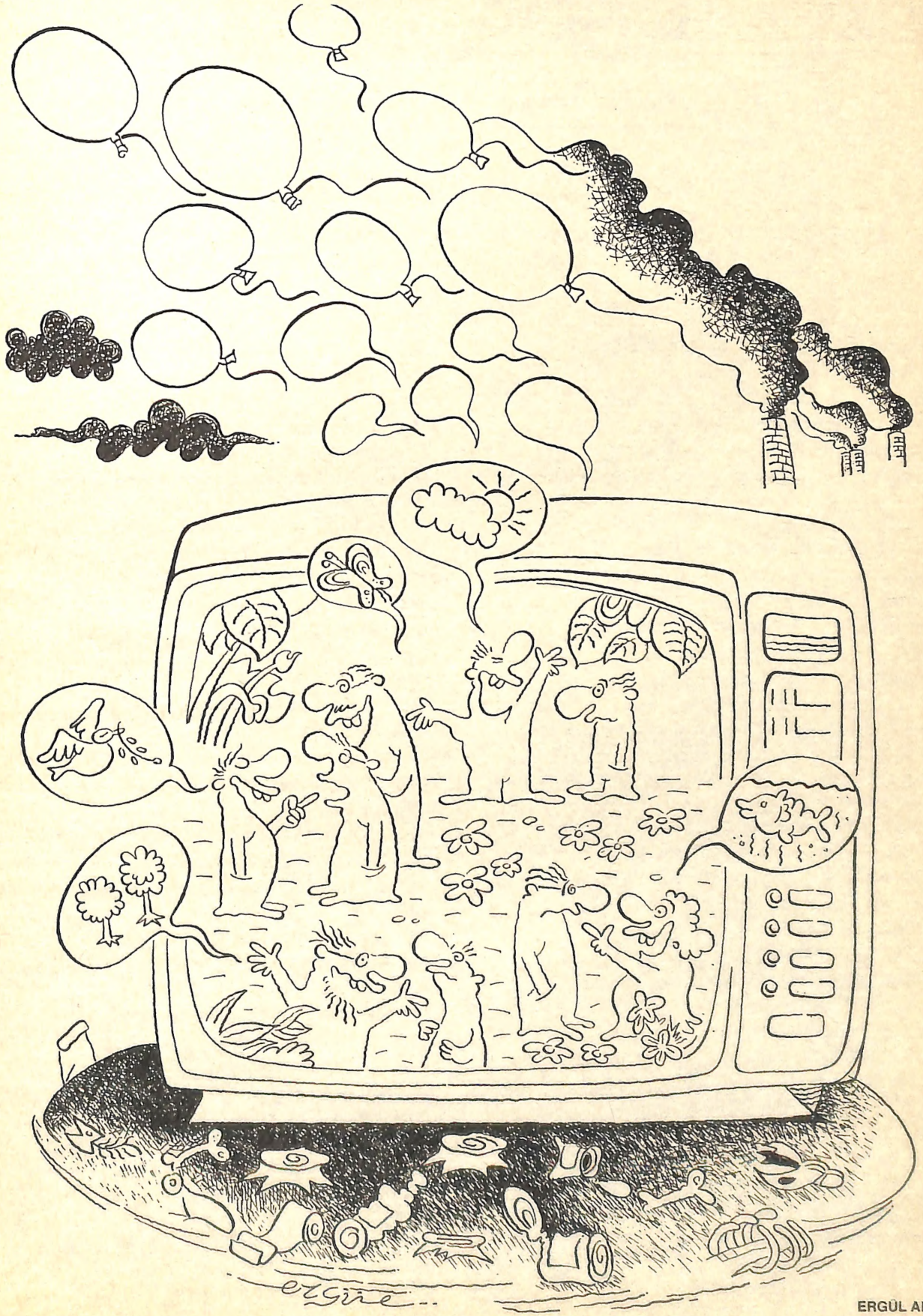

ERGÜL AKTAŞ

mizah dosyası
cihan demirci

LAFORİZMALARDAN SEÇMELER

Sevgili Karikatür dergisi dostları, bu ayki "Mizah Dosyası"nda sizlere "Laforizmalar" başlığıyla yıllardır dergi ve gazetelerde son 5 yıldır da Milliyet gazetesinde sürdürdüğüm kısa özdeyişlerden yaptığım bir derlemeyi sunacağım.

Akıl, ne yazık ki ülkemizde pek çok insanın BAŞININ DERDİ!..

Herkes "bakar" ama aklınla gören azdır!..

İbadet açıkta kalınca din kokmaya başlar!..

Gülümsemeyi bilen aslında hüznüne de güç katar!..

Akılsız başın cezasını HALKLAR çeker!..

Bir pop çağı müjdesi: "Herkesin çıkabilmesi için sonunda zirve kaldırıldı!.."

Sütü bozuk inek sizi sağacaktır elbet!..

Cinayette izi olmayanın derin devlette yüzü olmaz!..

Mizahçının "iç muzuru" her zaman yerindedir!..

Hedefi belirsiz insan ıskalamanın da zevkini alamaz!..

Devlet ayağa düşünce tetikçiler "KAHRAMAN" olur!..

Bu millet bir gül elbet MEBUS TALİHİNİ de yenecektir!..

Cahil halkı bulmuş bir politikacı enflasyonunu sağlam kazığa bağlar!..

Kötü ev sahibi insanı ev sahibi, kötü politikacı ise sinir sahibi yapar!..

Herkesin suçlu olduğu bir yerde bir suçluyu parmakla göstermek ayıp olmaz, sadece komik olur!..

Biz Türkler eğer bir şeyler icat etmediysek bu sırf; "Şimdi icat çıkarmanın sırası değil" diye düşünmemizdendir!..

İyi bir laforizma kıssalarını yakarak aklı kamaştırır!..

Soru sormayı bilmeyen toplumların hayat "şıkkı" yoktur!..

Kötüler de kaybediyor artık!.. Çünkü şimdi "DAHA KÖTÜLER"in devri!..

Kırkından sonra çalanı politika paklar!..

Reyting düştüğü toplumu yakar!..

Çalışmayı sevmeyen toplumlarda sürekli NAKİT ÖLDÜRÜLÜR!..

EVLİLİK, insanın ayağına kadar gelen kısmetin ayağına basmasıdır!..

Bundan iyisi Şam'da bir Türk dostu!..

İnsanlar konuşa konuşa HAMLAŞIR!..

Mizahçı "HAYAT DERSİ"nin değil "HAYAT TERSİ"nin peşindedir hep!..

Dostluk çaba ister, ÜŞENENİN DOSTU OLMAZ!..

Koynunda yılan besleme işini büyüttü... O şimdi tabiatın koynunda yılan besliyor!..

Bu kadar çok imam mezun eden bir ülkenin cenazesi de çok olacaktır elbet!..

Akraba evliliğinle kurulan bir şehrin sonu ÇARPIK KENTLEŞME'dir!..

İnsanı diğer canlılardan ayıran bir özelliği de "mal canlısı" olmasıdır!..

Bir tuzluğun akılcı olmasını isteyemezsiniz, onun akıcı olması yeterlidir!..

İnsan boşlukta da durabilen tek canlıdır!..

Kullanılmayan fikirler çabuk kir tutar!..

Kendi düşen aracısız kazanır!..

Hayata düşen yalana sarılır!..

Kontenjandan akıllı olacağına dışardan deli ol!..

Havlayan köpek ısırmasını da bilir!..

Aptala yüzdesi malum olur!..

Kasabamızın hep ileri gelenleri vardı ama asıl sorun İLERİ GİDENLERİ hiç yoktu!..

Mizahçının vurduğu yerde "gülümseme" biter!..

Türk'ün hası tatilden bile yorgun döner!..

Komşu komşunun fay kırığına muhtaçtır!..

Mizah inceldiği yerden güzelleşir!..

Adamın adı çıkacağına sponsoru çıksın!..

Gittikçe kafayı üşüten bir topluma artık "BAŞHAKEM" değil, "BAŞHEKİM" yakışır!..

Gözden ırak olan reytingden uzak olur!..

Bazıları için fikir edinmek evlat edinmekten daha zordur!..

Dünya durdukça gericiler kazanır!..

Görünen köy özel tim istemez!..

Aşkın gözü evlilikle açılır!..

Her zaman çok bilen değil, bazen de kendini bilen kazanır!..

Sinek ufaktır ama ısırdığı yeri büyütür!..

Katilleriyle gurur duyan insanların ülkesinde ölüm hayatı her zaman yenecektir!..

Son pişmanlık eğer doktor kontrolünde olursa sağlığa yararlıdır!..

Akıl başta olsa da, baştakilerde olmayabilir!..

Sürüden ayrılan kişilik kapar!..

Gerçek bir heykeltıraş asla hep kendine yontmaz!..

Çıkar yol bazen çıkmaz yolun içinde gizlidir!..

İnsanın doğduğu yer değil, durduğu yer önemlidir!..

Mumu görürsen dibine de ışık verir!..

Güzele bakmak için önce jüri üyesi olmak gerekir!..

Bir uzaylının da hayatı dünya gözüyle görme hakkı olmalıdır!..

Amuda kalktığında da eğer düz görünüyorsan her yanın, sahiden ters dönmüş demektir bu dünyanın!..

Sevgili Karikatür dergisi dostları, bizdeki laforizmalar bitmez ama yerimiz bu kadarına el verdi bu ay. O halde dergimizin gelecek ayki 100. sayısında buluşmak üzere, Temmuz'a dek hepiniz GÜLEKALIN.

MURAT ÖZMENEK

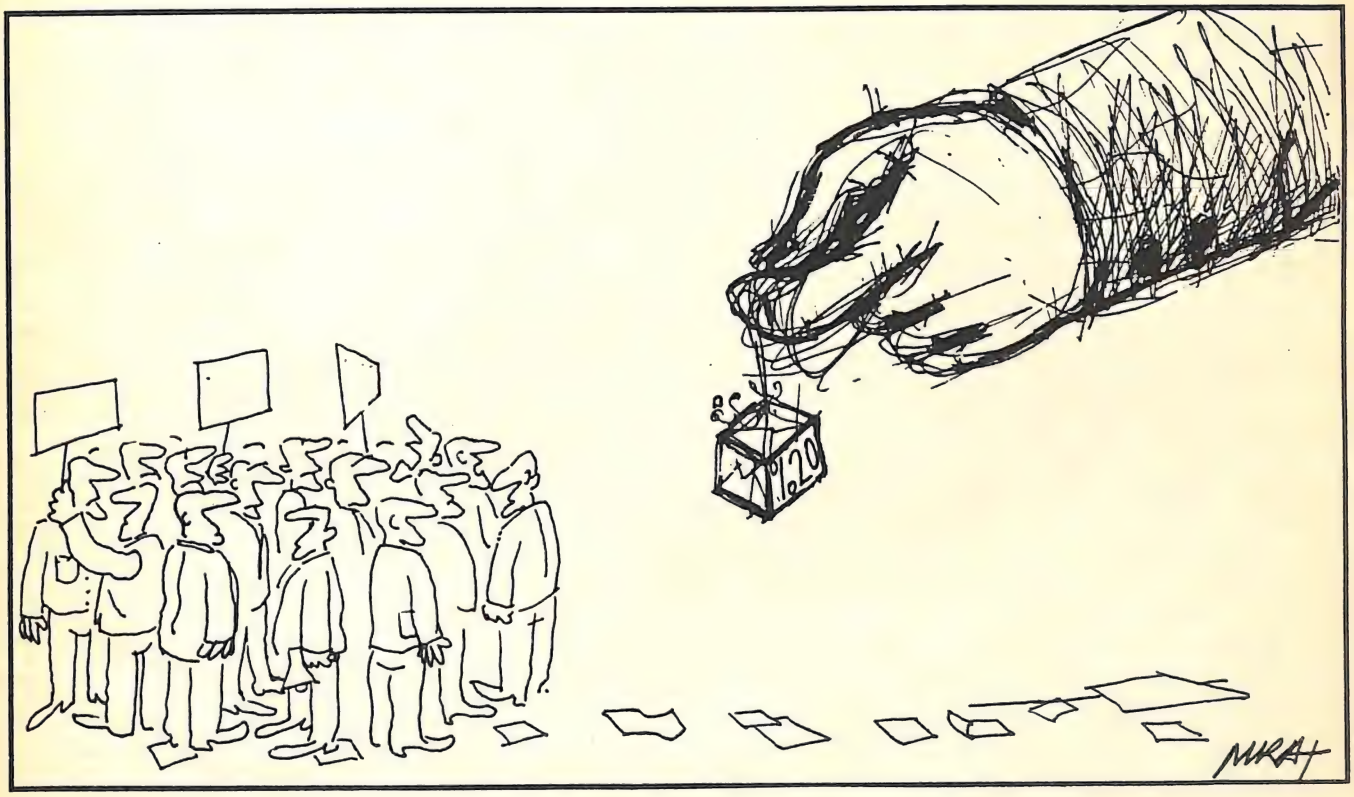

OĞUZ GÜREL

FERRUH DOĞAN USTAMIZI SAYGIYLA ANIYORUZ.

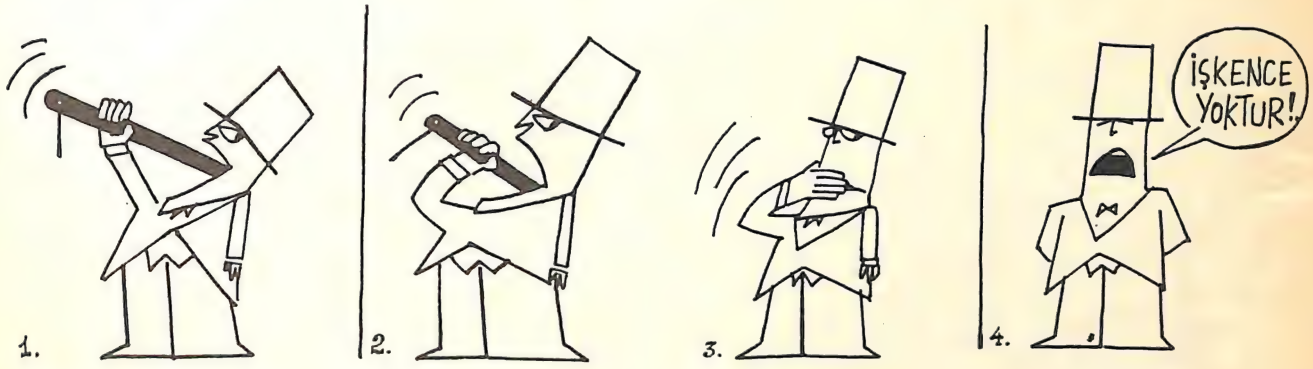

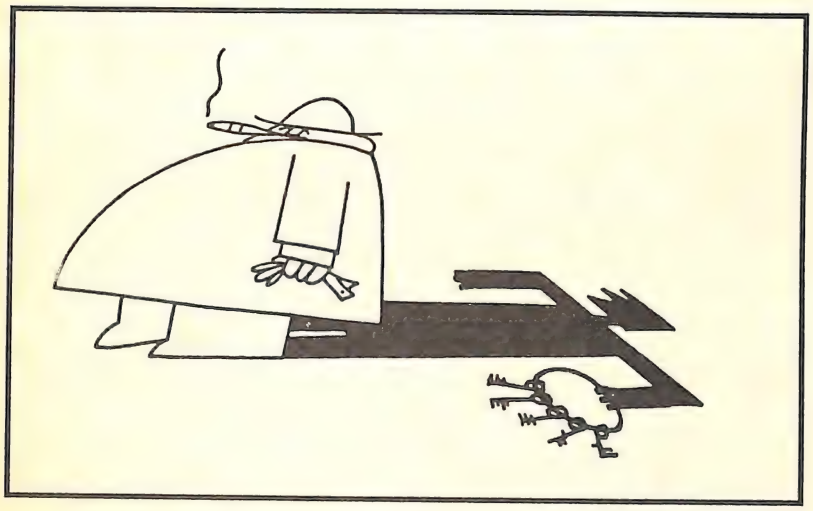

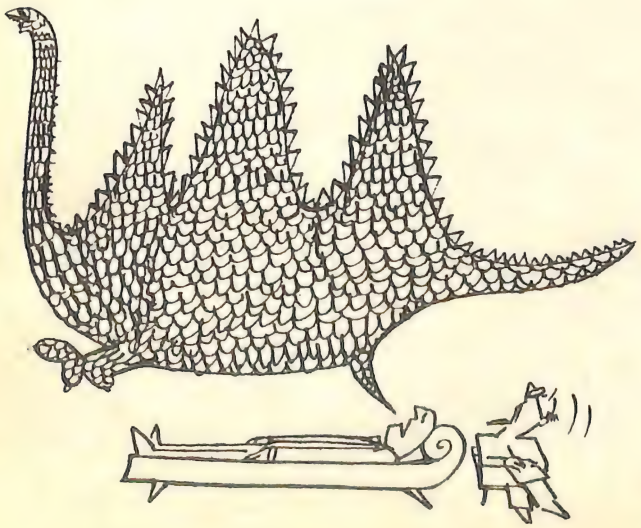

İKTİSAT POLİTİKASI..

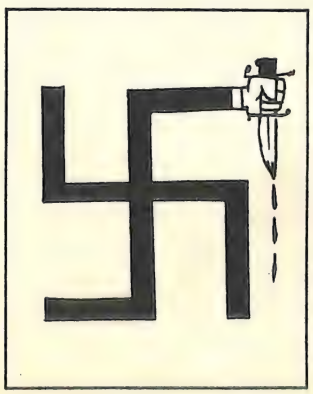

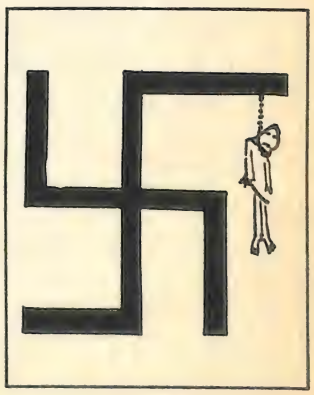

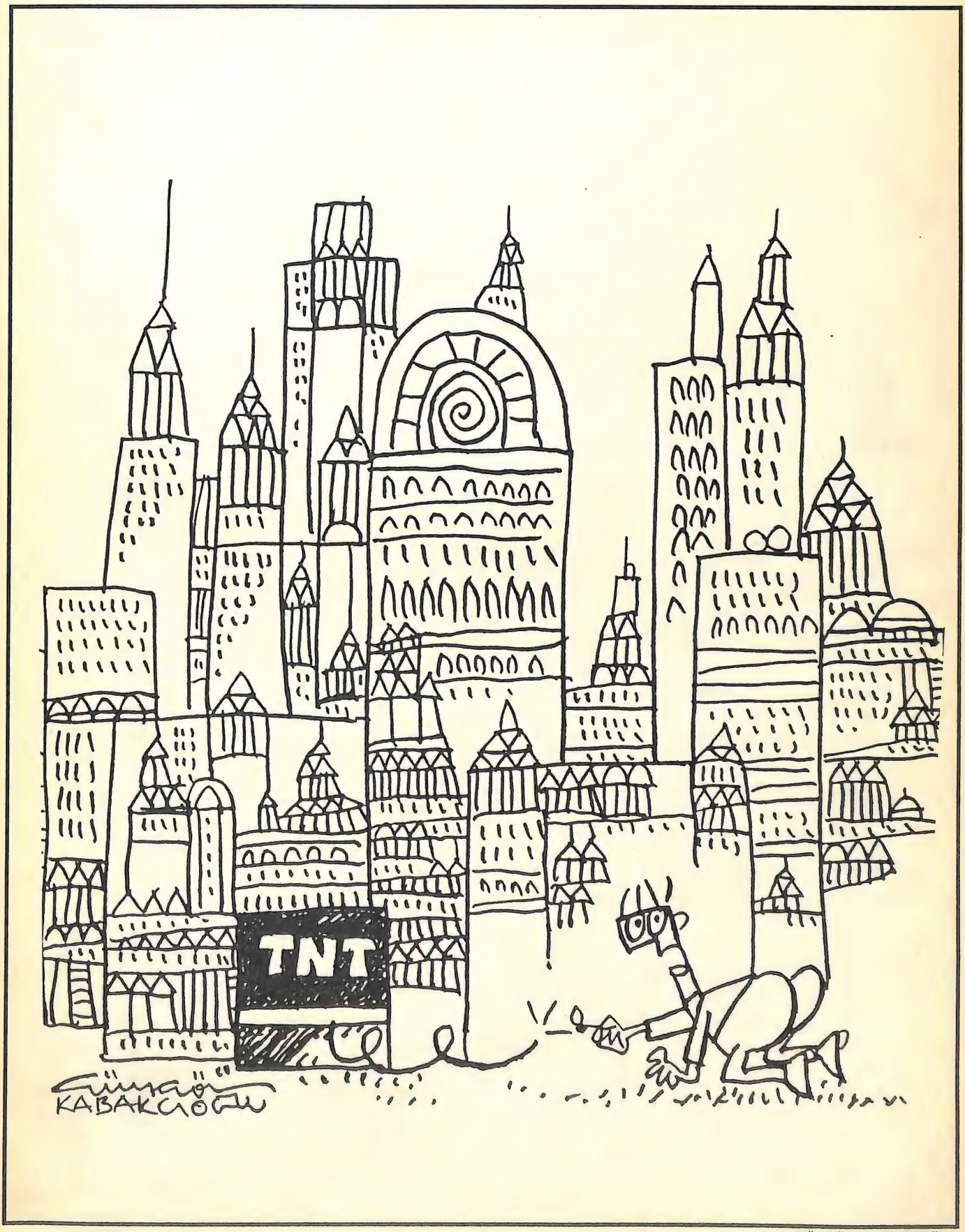

GÜNGÖR KABAKÇIOĞLU

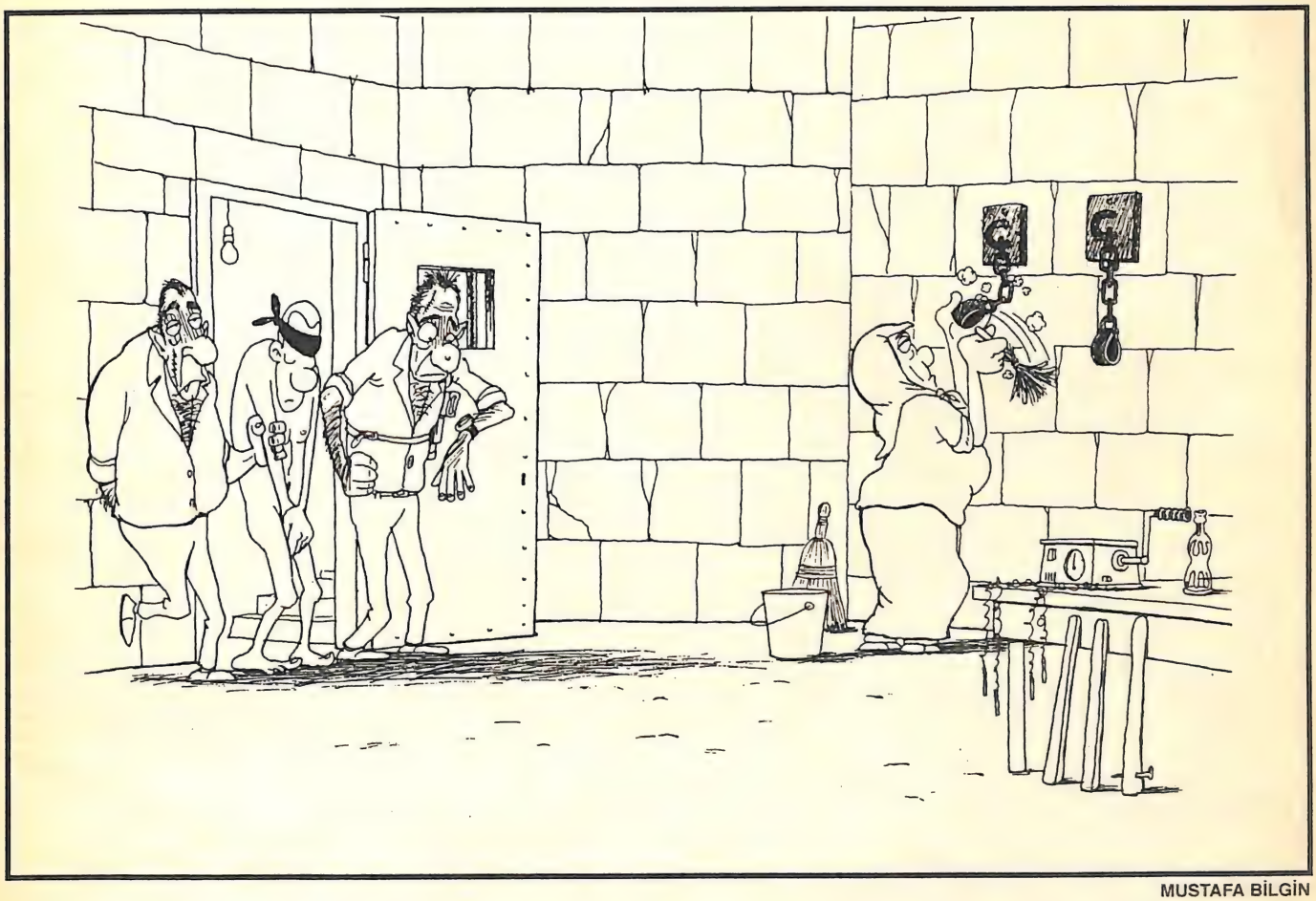

MUSTAFA BİLGİN

MEHMET SELÇUK

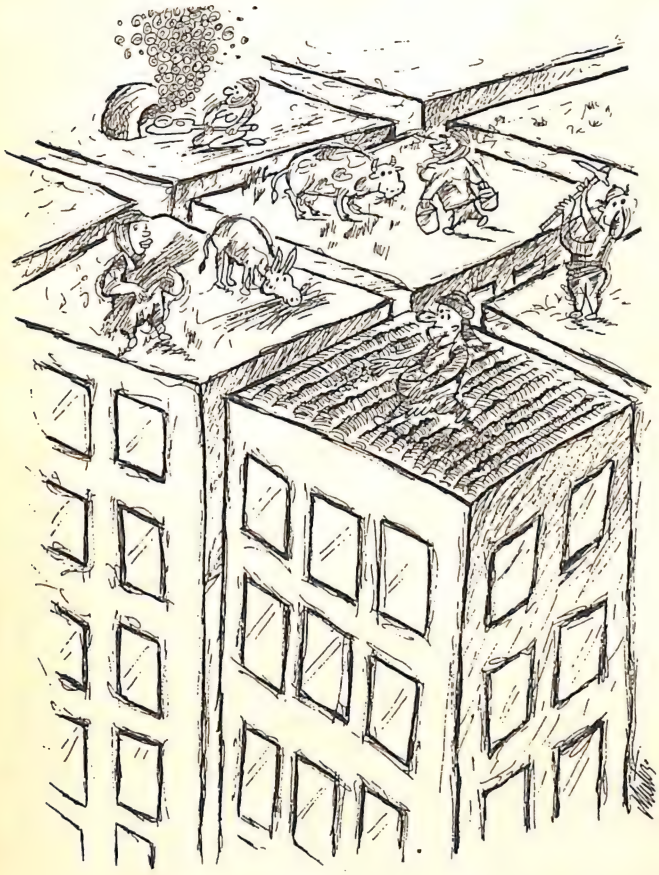

MURTAZA ALBAYRAK

NİYAZİ YOLTAŞ

KARİKATÜRİST ANEKDOTLARI

■

YENER ÇAKMAK

■

İSTANBUL EFENDİSİ BİR ÇİZER

Mazhar Apa anlatıyor:

Hemşehrim olan bir eski dost. Karikatürdeki ustalığı, Akbaba Dergisi'nin çeyrek asırlık neşriyatı müddetince kapağını süsleyen eserlerinde görülür. Yaptığı karikatürler insanı hem güldürür, hem de içini açar. Karikatür yapacağım diye bazı karikatürcüler, okuyucunun yüzünü buruşturacak kadar tiksindirici şeyler çizerler. Necmi'nin çizgileri neşe saçar. Mütevazi ve mahçuptur. Hiç kimseyle yüksek sesle konuştuğu görülmemiştir. Bu utangaç arkadaşı, yokuştaki birçok dergiler epey istismar etmişlerdir.

Laleli civarında Cemal Nadir Bey'le aynı semtte otururlar, yorgunluklarını birbirlerine yaptıkları gece misafirlikleri ile geçirirlerdi. Kendisi zemin katta otururdu. Çalıştığı odanın penceresinin yüksekliği, sokaktaki bir insanın beli hizasındaydı.

Bir gün ziyaretine gitmiştim. Camdan baktım, pencereye yakın masasında çalışıyor. Sokaktan cama yaklaştım, pardesümü de iki yana kanat gibi açtım. Tabii içerisi karardı. O benim yüzümü göremiyor, ben yukarıdan aşağıya baktığımda onu görebiliyordum. Elimde kalem, bir müddet öyle bekledi. Daha sonra kalemi bırakıp bu münasebetsiz insanın gitmesi için elini şakağına dayayıp, bacaklarımı seyretmeye başladı. Ben içimden kıs kıs gülerek, onun ne kadar sinirlendiğini düşünüyordum. Uzun müddet beklemekten bıktım ve ona daha fazla eziyet etmemek için başımı eğip içeri baktım. Beni görünce "Hay Allah" der gibi elini havada sallayarak kapıyı açmaya koştu. İçeri girdiğimizde "Az kaldı camı açıp kalayı basacaktım" dedi.

Akbaba ile beraber fırçasını bir kenara bıraktı. (Necmi Rıza, Akbaba'dan sonra Papağan dergisine hem çizerlik hem de yöneticilik yaptı) Tabii resim yapmayı bırakmadı. Yıllar sonra Levent'teki matbaamıza geldiğinde, koltuğunun altındaki paketi bana uzattı. Beni ve müessesemizi resmeden bu güzel eserini, masamın karşısındaki duvara astım. Bu vesile ile her gün bu vefâkâr dostu takdirle hatırladım.

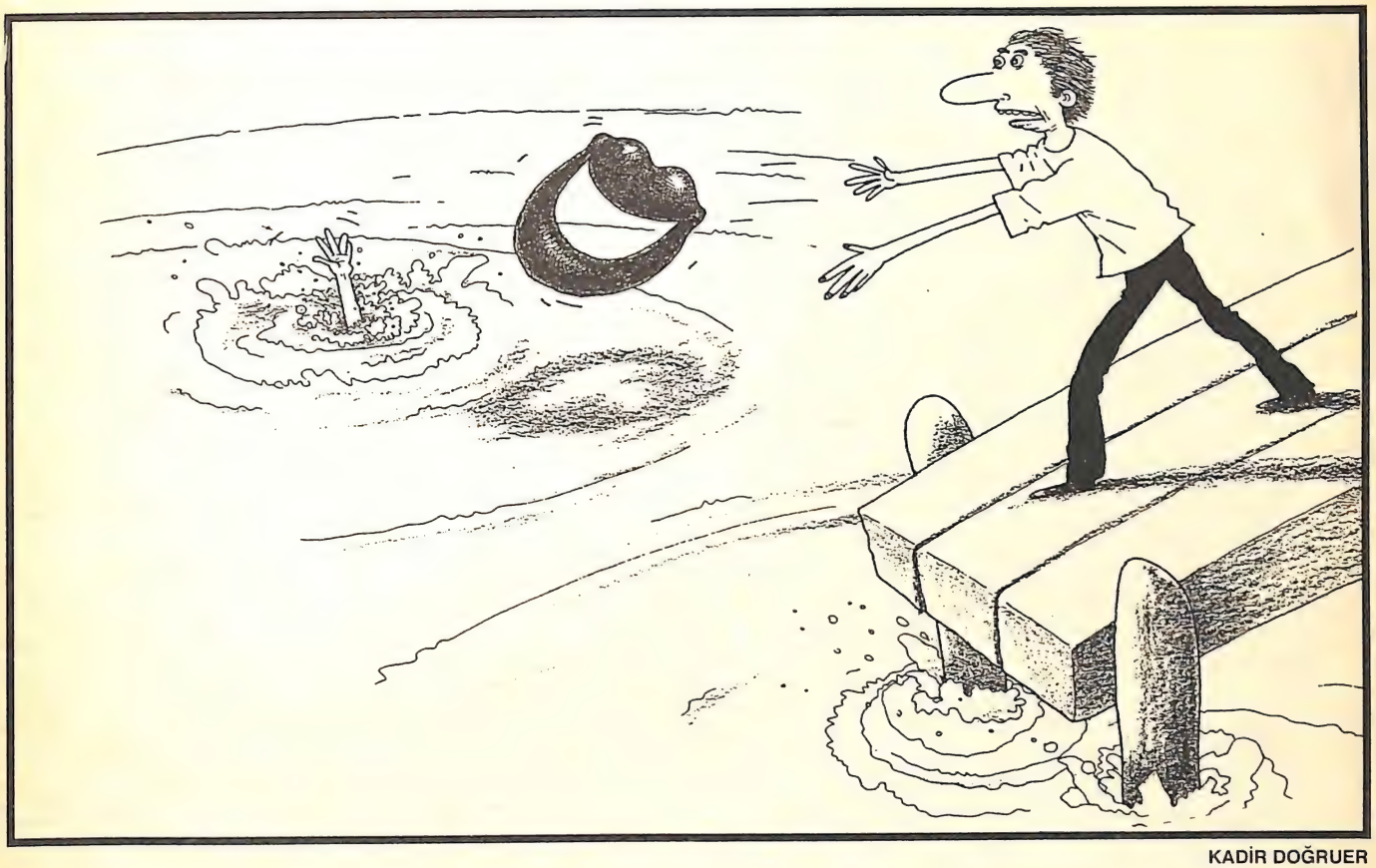

KADİR DOĞRUER

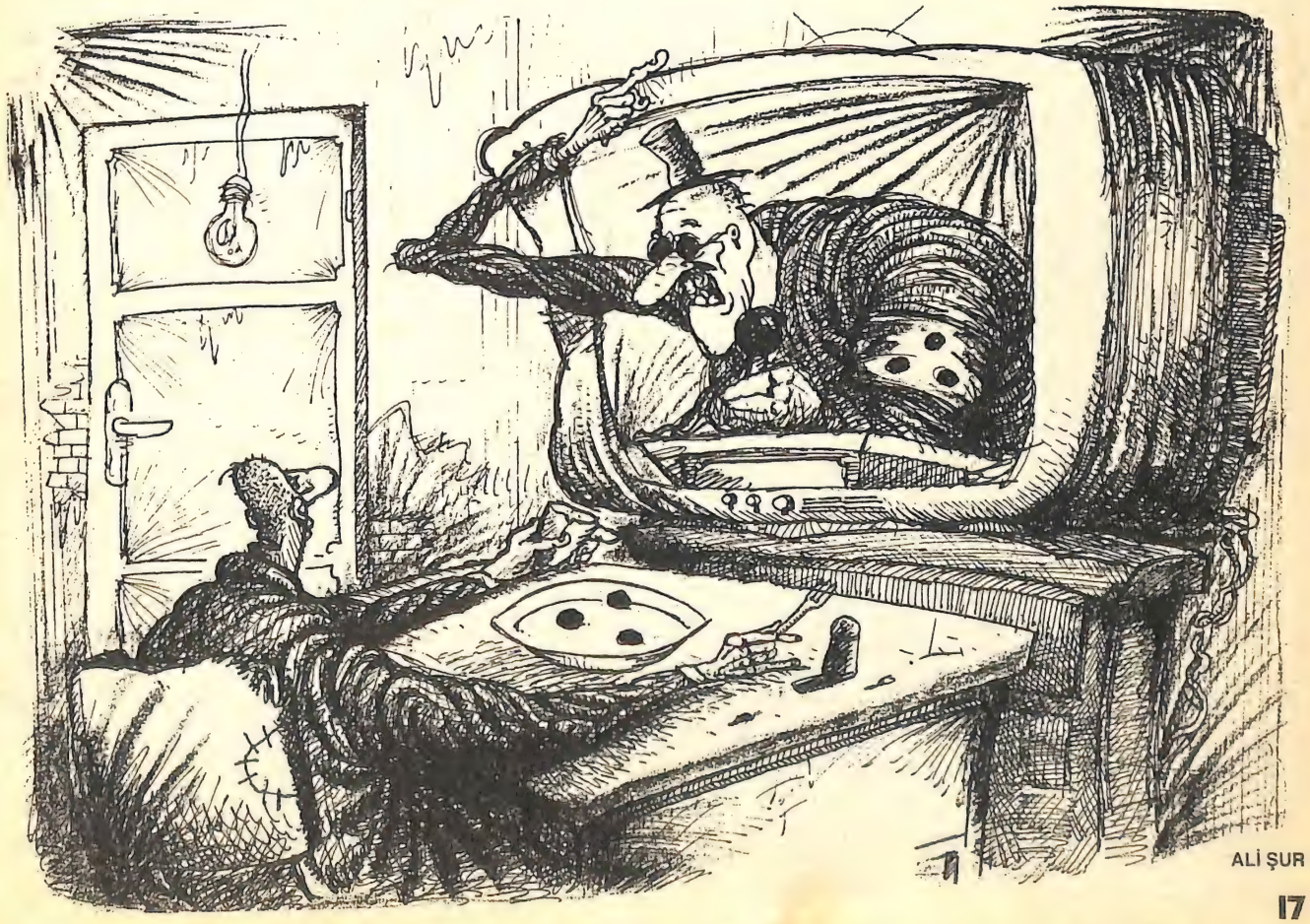

ALİ ŞUR

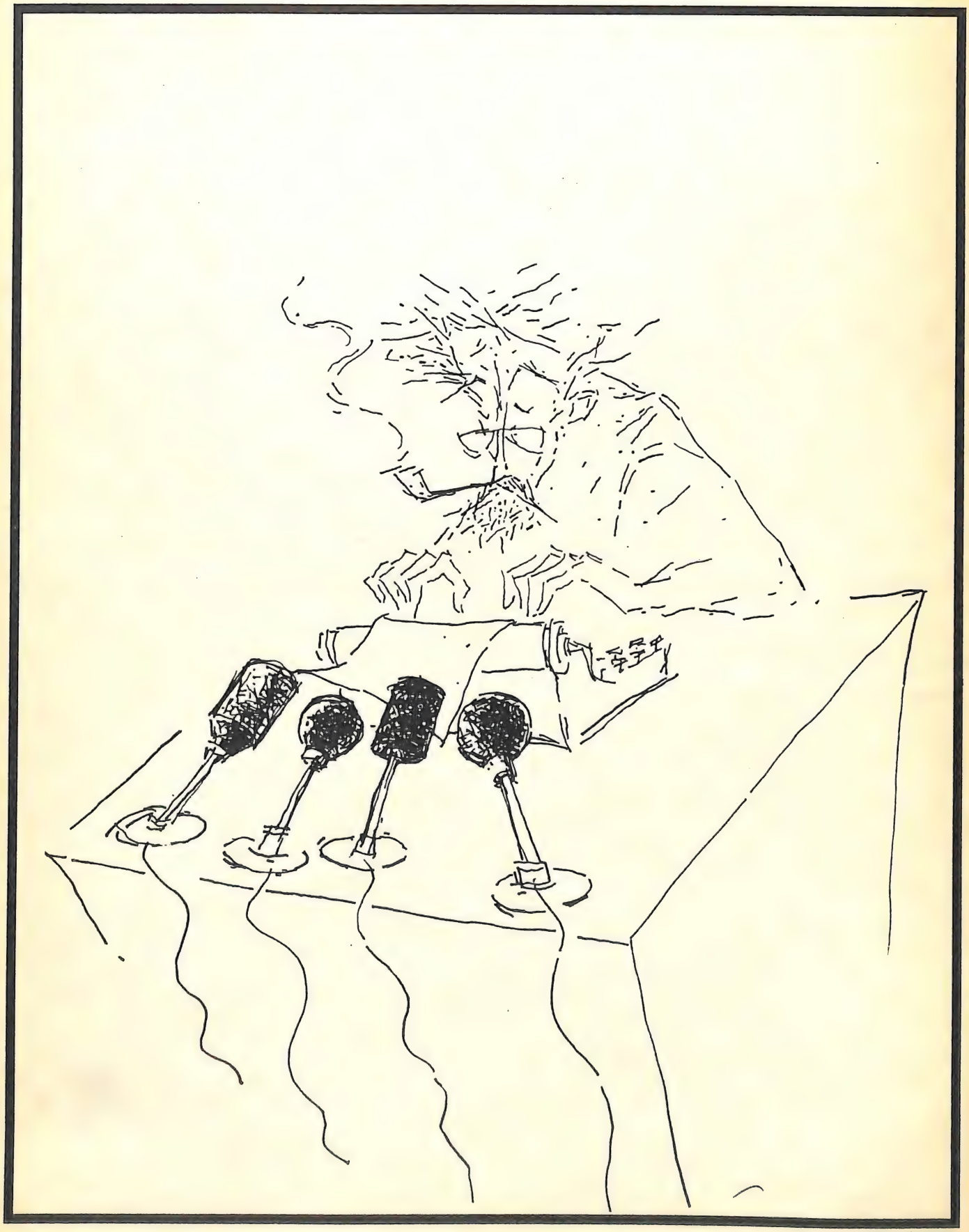

NECATİ ABACI

MEHMET TEVLİM

TAYFUN AKGÜL

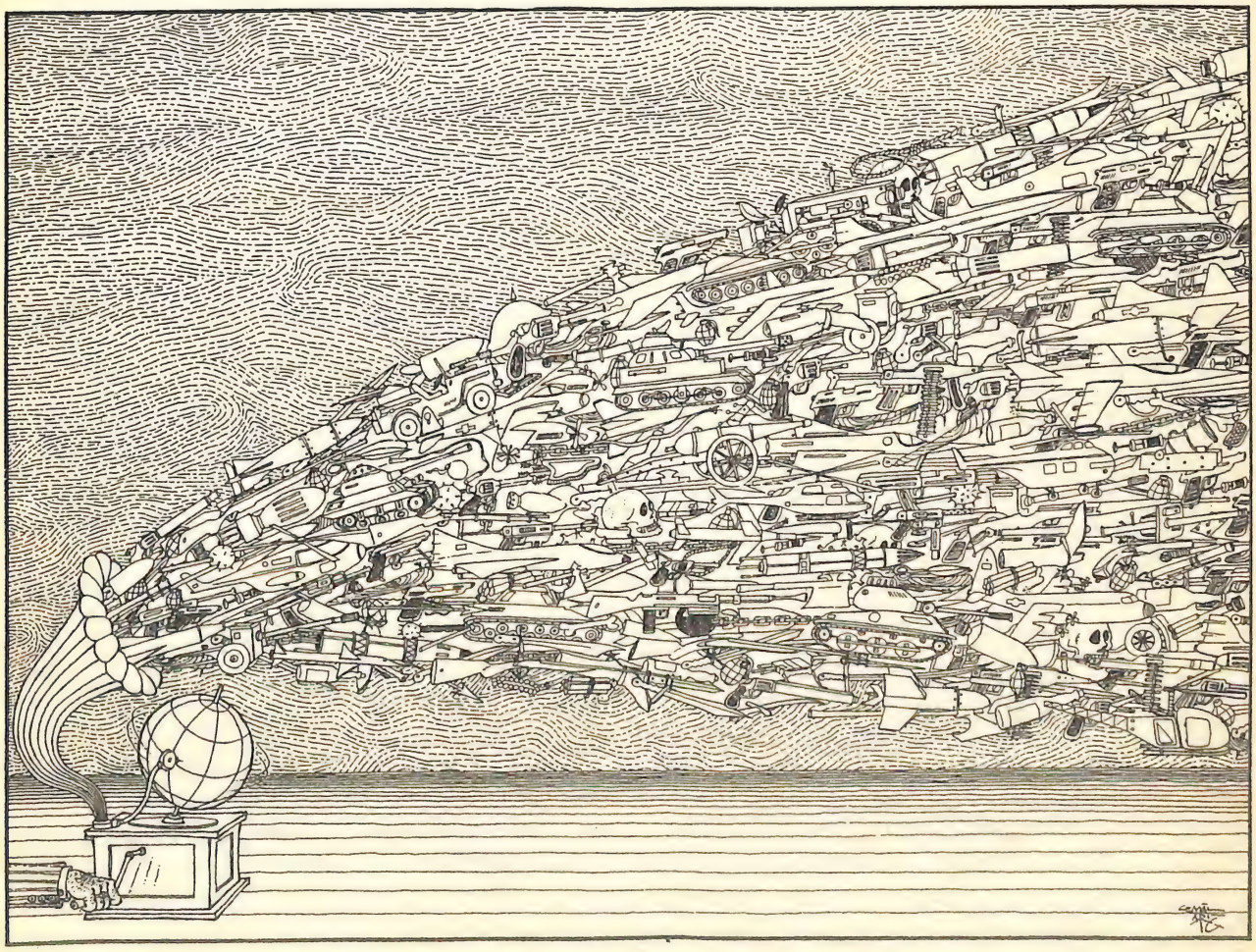

CEMAL ARIK

KARİKATÜRKÜCÜ

Bülent Okutan

BİR BABA HİNDİ

Oh!.. Çok şükür şampiyon oldu da kurtuldu. işçilerimiz, memurlarımız, emeklilerimiz, yaşlılarımız kurtuldu. Delilerimiz, depeklerimiz, sokaktaki köpeklerimiz kurtuldu. Ötmeyen kuşlarımız, aç kalan puştlarımız, böbrekleri taşlılarımız kurtuldu.

Oh!.. Çok şükür şampiyon oldu da kurtuldu uçmayan kazlar, çalmayan sazlar, evde kalmış kızlarımız kurtuldu. Hırlılar, hırsızlar, devleti soyan arsızlar bilcümle parasızlar kurtuldu. Hatta vatanımız kurtuldu...

Bir Bahçesaray taraftarı olarak Fener'in şampiyon olmasına onlardan çok sevindim. Sarı renkleri ortak ya ben ona bakarım. Ha sarıı kırmızı... Ha sarı lacivert hiç farketmez. Son maça gittiğimde elimde federasyon başkanının özel davetiyesi olmasına rağmen haşin yaradılışlı bir polis memuru sıradaki arbede yüzünden bir jop da bana sallamıştı. Sanıyorum beş yıl filan oldu. Bir daha maça da gitmedim. Gideceğimi de hiç sanmıyorum. Kim şampiyon olursa kutlu olsun. Bu fanatik taraftarların, bir futbol maçını her şeyin üzerinde tutanların ülkesinde...

Bakanlar Kurulu toplantısında ülke ekonomisinin düzlüğe çıkması için zam tartışması yapılmadı son yirmi günde, kim ne vurdu ise abalıya olduğu gibi geçti, halkımızın kulağının arkasına...

Tütünmüş, hububatmış, asgari ücret politikasıymış, sıfır zammış hiç kimse kaşını kaldırmadı. Aynen geçti. Boru mu Fener şampiyon oldu. Kimsenin umuru bile değil. Açlık, sefalet edebiyatı yapılmadı son yirmi günde... Benzin beş kere, rakı üç kere fiyat artışına maruz kaldı. Ülkemizin ekonomisini düzeltmeye karar vermiş adamlar bir kere. Üstüne üstlük bir de Fener şampiyon olmuş, çalsın sazlar oynasın kızlar... Hep bir ağızdan slogan atıyorlar "Gömmeye gömmeye gömmeye geldik. Başınıza çorap örmeye geldik."

Bir kulüp başkanının deyişine göre ki, nasıl bir istatistik yaptığını hâlâ merak ederim, Türkiye'de otuz milyon taraftarı varmış. E... Hal böyle olunca da şampiyon olmuş bir takımın otuz milyon taraftarının bu kargaşada "Ne zammı yahu bu?" diye reaksiyon göstermesi beklenemez. Ne zaman ki kırk gün kırk gece şölenleri biter, işte o zaman farkına varırlar yan bastıklarının. Bu kez de atı alan Üsküdar'ı geçmiş olur.

Hükümet ilahları Cim Bom'un şampiyon olmasını istemedi. Eğer öyle olsa idi, bunu kanıksamış bir taraftar kitlesine bu denli ali-cengiz oyunu oynamazlardı. Zamları filan bu kadar ucuz geçiremezlerdi. Hatta bunu koltuk şevki ağır basan en koyu Cim Bom'lu Mesut Bey bile istemedi. Kendisini sallamayan ve her fırsatta mafyanın ve işbirlikçilerin üstüne giden, iç işlerinden sorumlu, hainlerin, katillerin ve tüm ülke düşmanlarının ve de zalimlerin belalısı Saadettin Bey'i kaldırıp atıverdi. Kullanılmış peçete gibi...

Gençlik yıllarımda ben de maça giderdim. Metin Oktay kafayı çaktı mı "Gool" diye avazım çıktığınca bağırırdım. Ama hepsi o kadar. Küfür edenleri izlerdim bazen maçı bırakıp, kimbilir ne derdi vardır diye düşünürdüm. Böyle ağzını doldura doldura küfür ettiklerini gördükçe... Acaba karısına mı kızmıştı, yoksa ofisteki müdürüne mi? Oğluna pabuç alamadığından mı bu kadar hiddetlenmişti veya babası mı ağır hastaydı. Açlık, sefalet mi onu bu hale getirmişti. Yoksa henüz çözemediği sağlık veya cinsel problemleri mi vardı. Bir gün birine sordum. Tuttuğu ve taraftarı olduğu takımın kalesinde olan meşhur kalecinin ismini... Bilemedi. Zaten bilseydi kendimi On Dokuz Mayıs'ın tribünlerinden aşağı atardım. O kadar emindim ki, sağlamasını böyle yaptım. Oturduğu yerden, hakeme her fırsatta "ibne" diye bağırıyor, anasını avradını yedi ceddini tuz buz ediyordu o muhteşem şeyi ile... Oysa o ibne dediği hakemle bire bir kalsalar sinek gibi ezilir cinsten biriydi. O küfürlerle tatmin oluyordu. Dertlerinen o sözlerle sıyrılıyor, o bağırmalarla içindeki bastıramadığı duyguları susturmaya çalışıyordu.

Oh!.. Çok şükür kurtulduk. Fener şampiyon oldu da bu tip fanatiklerin stresinden ve hırsından kurtulduk. Hele hel bir de Avrupa'da şampiyor klüpler turnuvasında sesini duyurursa bir elimiz yağda bir elimiz balda olacak. Ülkemiz hepten düzlüğe çıkacak. İnsanlarımız; Kızılay'da, Beyoğlu'nda ve Kordon'da geçerken birbirleri ile karşılaştığında, birbirlerine öcü görmüş gibi bakmayacak. "Günaydın" diyecek, esenlikler dileyecek.

Beyni ve buna bağlı olarak ekonomisi az gelişmiş toplumlara bir göz atarsak, gördüğümüz şudur: Emperyalist ve kapitalistler güçlerini bu tip ülkelerde gösterirler. Bunların kanlarını emerken hiç sıkıntı çekmezler. Zira bilirler ki bu toplulukların en büyük zaafiyetleri; spor, özellikle futbol, seks, uyuşturucu ve modadır. Bunları verirseniz onların canlarını bile alsanız hissetmezler. İşte en yakın ve en canlı örnek, Türkiye'de şampiyonluğa son iki hafta kala esnaf bile sokağa dökülmüş hakkını arama çabasındaydı. Ama takımı şampiyon olunca ne dert kaldı ne hüzün. Yer sarı gök lacivert. En büyük Fener, herkesi yener, sustu ibneler... Onu öyle demezler peynir ekmek yemezler bizde sizi öpmezsek bize adam demezler. Ölmeye, ölmeye, ölmeye geldik... Daha neler neler vardır kimbilir benim bilmediğim şöyle okkalı cinsinden, inanmazsanız bizim Sedat Peker'e sorun...

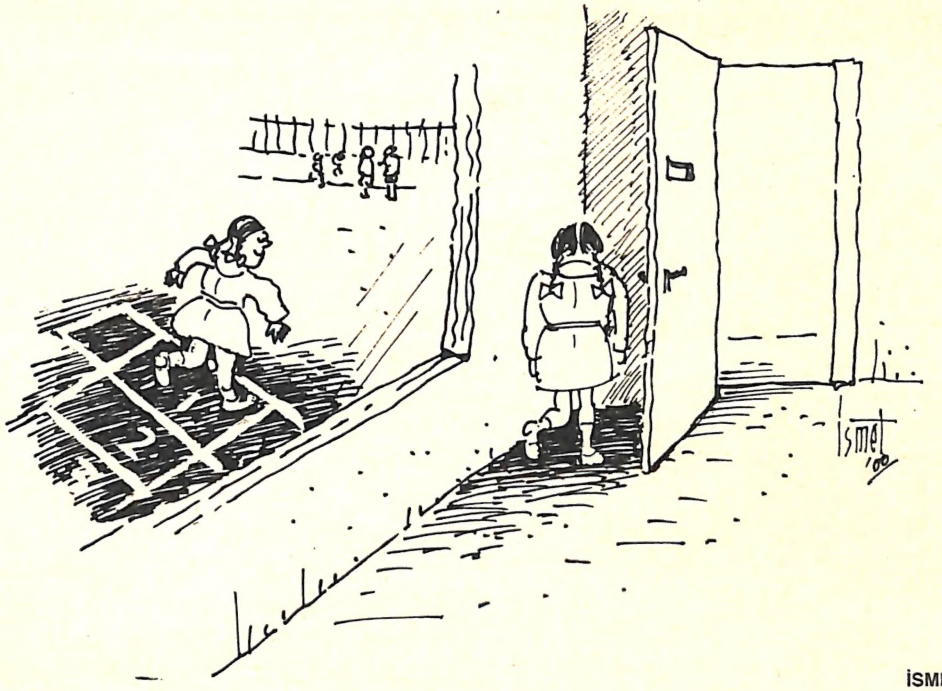

İSMET LOKMAN

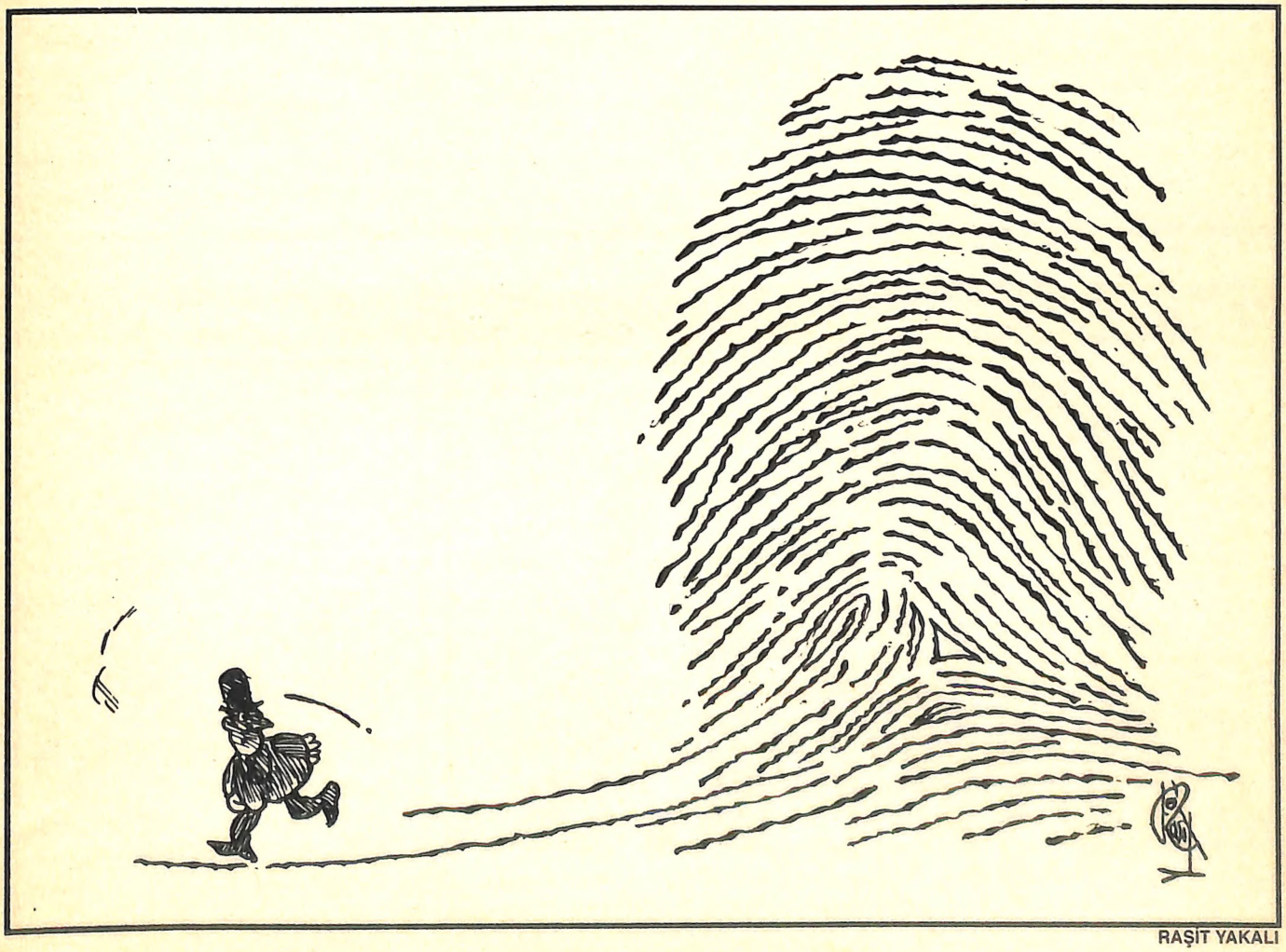

RAŞİT YAKALI

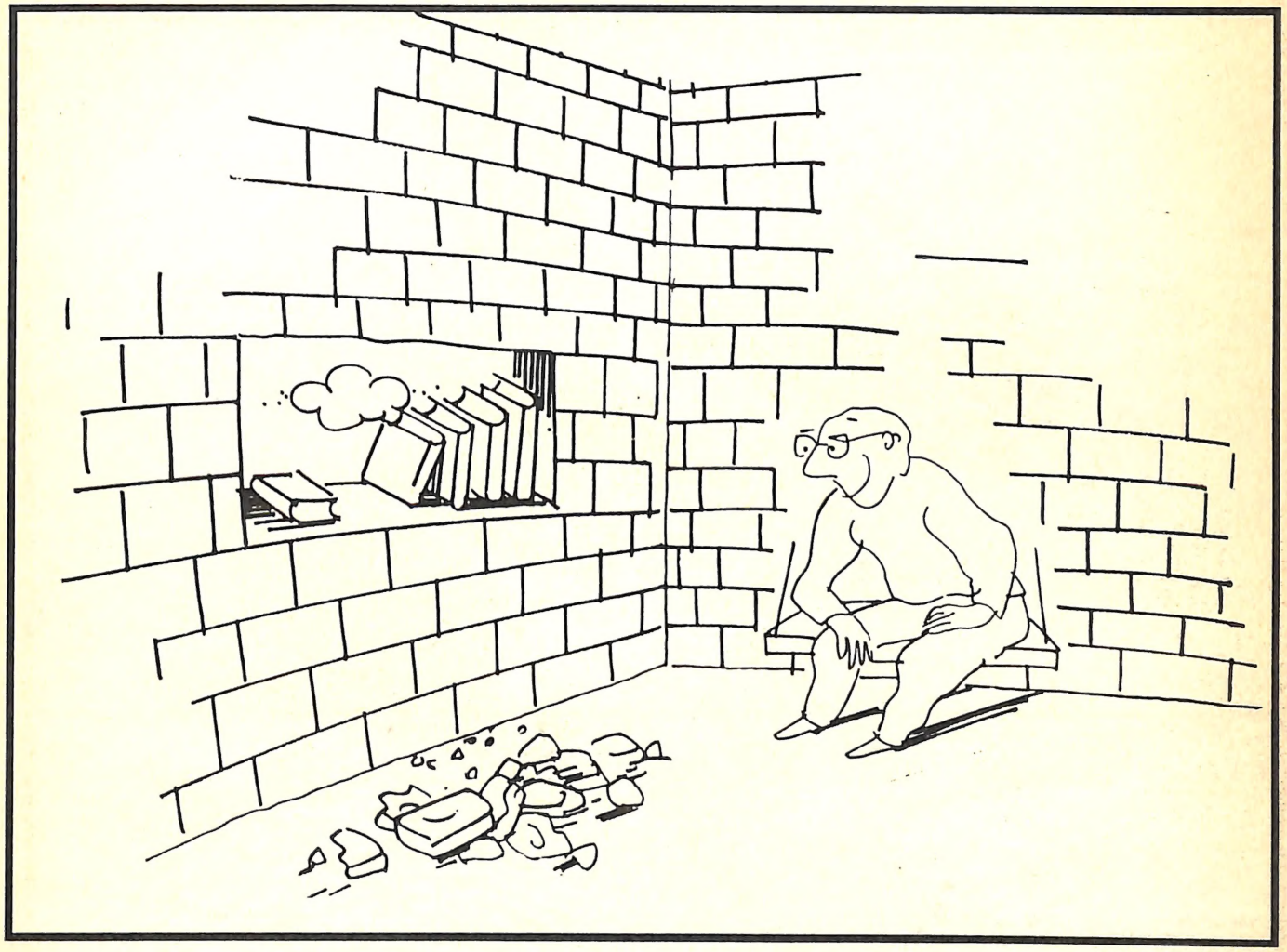

MUHAMMET ŞENGÖZ

GÜNGÖR KABAKÇIOĞLU — ÇEVREMDEKİLER

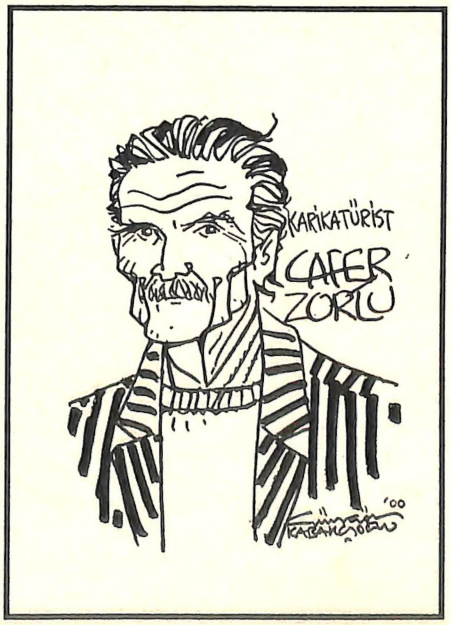

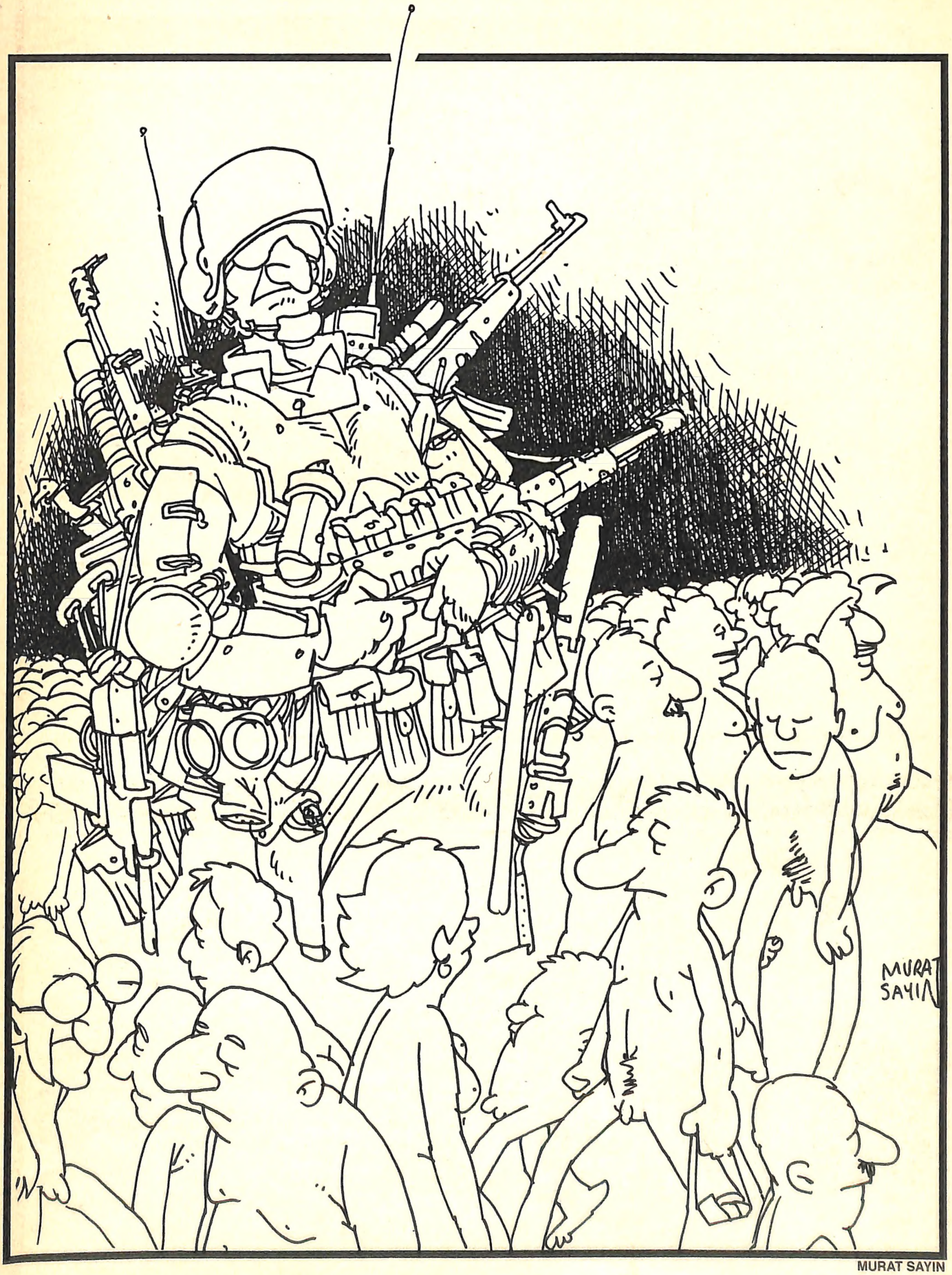

MURAT SAYIN

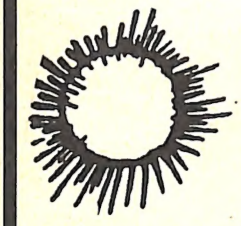

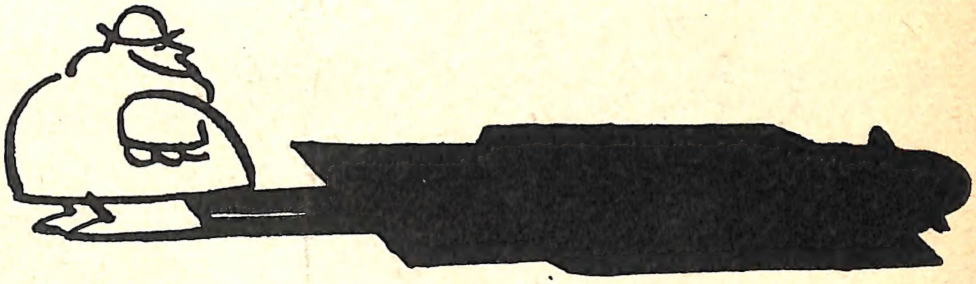

1.

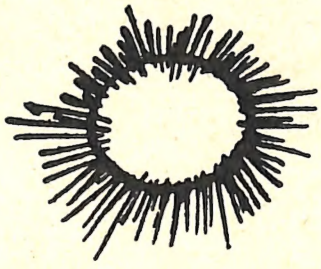

2.